

В третьому номері буде докладно розібрано техніку Єгипетської армії 1930-2017.

Особлива подяка Noe1940 і Jean Jacques за допомогу по збору і уточненню інформації.

Produced for non commercial usage Зроблено для некомерційного використання В даному довіднику представлена техніка іракської армії від 1930 і до 2017 і техніка підрозділів Національно-визвольної армії Ірану. Відповідно в книзі є 4 розділи і до кожного приведена таблиця з технікою, яка була куплена, виготовлена або захоплена у відповідний період. Весь довідник базується лише на фотографіях, які точно підтверджують наявність тої чи іншої техніки. Всього в книзі більше 600 фотографій, частина з яких ніколи ще не публікувались.

Reptiloid Publication 2017

Contents - 3mict

1930-1958 Kingdom of Iraq/ Королівство Ірак	2 – 18
1958-2003 Republic of Iraq/Республіка Ірак	19-166
2003-2015 New Iraqi army/ Нова Іракська Армія	167-223
MEK — OMIH	224-246

1930-1958 Kingdom of Iraq/ Королівство Ірак

Танки - Tanks	Бронеавтомобілі - Armored cars	Tractors - Тягачі	Howitzer- Гармати
L3/35	Iraqi Crossley MkI	M4 Tractor	QF 3.7-inch mountain howitzer
M.13/40	Unknown	Ford FGT	18-pdr Mark.IV
Cruiser A15 Crusader Mk I	Crossley Indian Pattern	Antar Mk2	Ordnance QF 18-pounder Mk I/II
Light Tank Mk VI	Daimler Armored Car	Trucks -Вантажівки	QF 25 pdr Mk.I/II
M24 Chaffee	Ferret Mk 1/1	Chevrolet C15	M115
Churchill Mk VII	Автомобілі -Cars	Corbitt White 6 Ton 6x6	AA Guns - Зенітки
Centurion Mk 5/1	Land Rover Series I LWB	Diamond T-980	Bofors 40 mm gun
SPG-CAY	Dodge Power Wagon W100	A.E.C Militant Mk.1	Mortars – Міномети
15cm sFH131 (Sf) auf Geschutzwagen lorraine Schlepper (f) (Sd Kfz 1351)	Willys M38	Engineering vehicles Інженерна техніка	Ordnance ML 3 inch mortar
	DUKW Austin Champ	British made folding boat carrier based on unknown truck	

Танки - Tanks

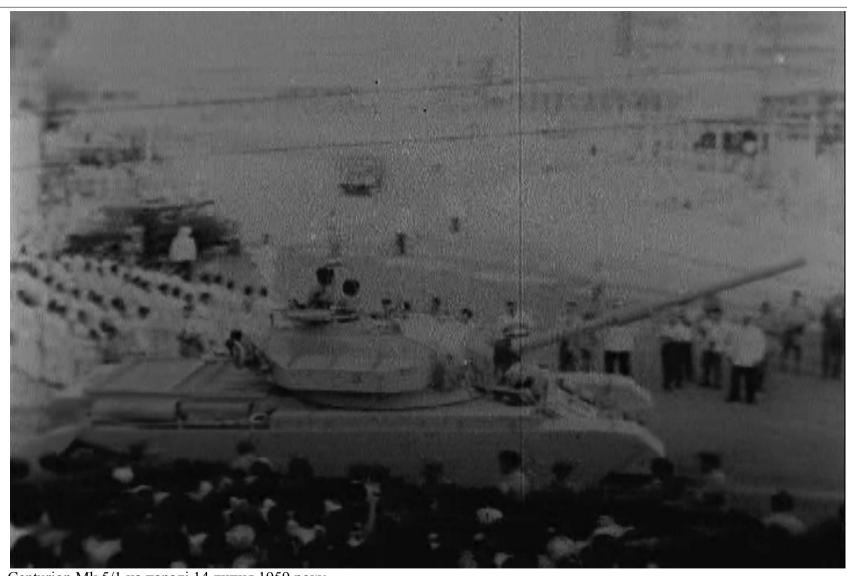

- 1. Вгорі Молодий Саддам Сухейн на танку М.13/40 2. Вгорі справа Трофейні іракські L3/35 3 Внизу Light Tank Mk VI

Centurion Mk 5/1 на параді 14 липня 1959 року

SPG-CAY

15cm sFH131 (Sf) auf Geschutzwagen lorraine Schlepper (f) (Sd Kfz 1351)

Бронеавтомобілі - Armored cars

Іракскські бронеавтомобілі "Crossley відрізнялись від оригінальних баштою, в той час як бронекорпус був практично ідентичний. Башта мала захищені бійниці для захисту командира незалежно від того в яку сторону він дивився. Автомобілі могли бути поставленні з Великобританії в 1933 або 1934.

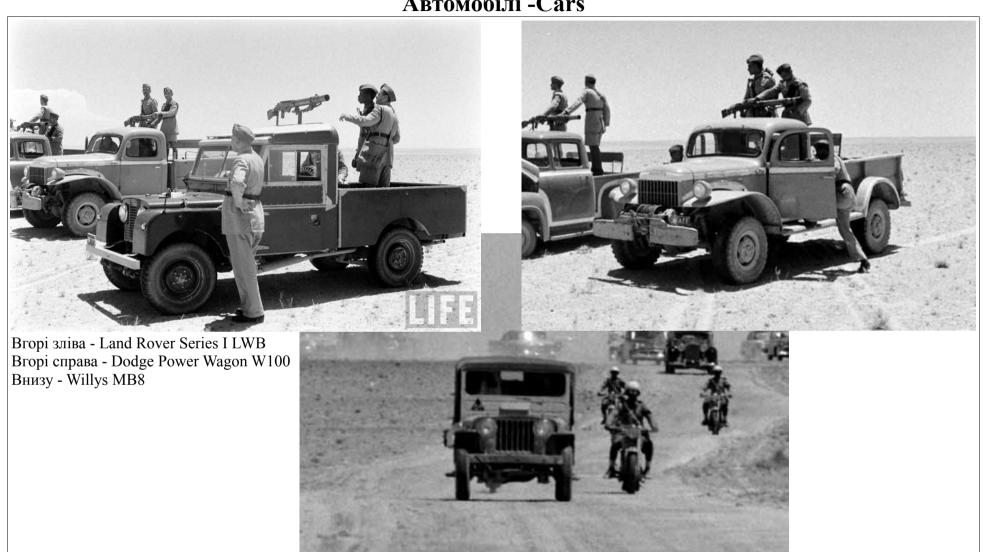
Другий невідомий бронеавтомобіль скоріш за все місцевого виробництва.

Вгорі зліва - Crossley Indian Pattern Armored Car Внизу зліва - Ferret Mk 1/1 Вгорі справа - Humber Armoured Car Внизу справа -Daimler Armored Сак

Автомобілі -Cars

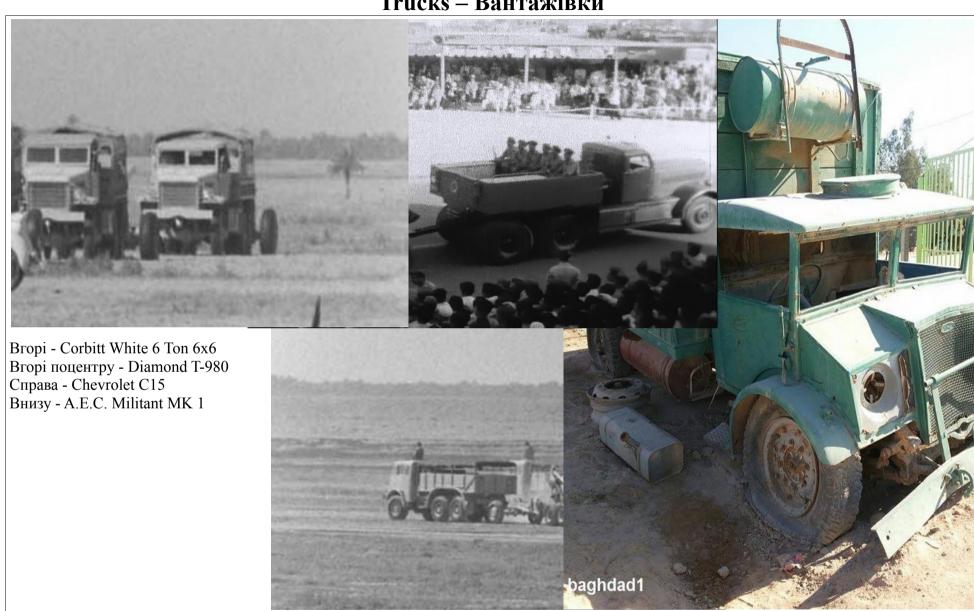

Austin Champ

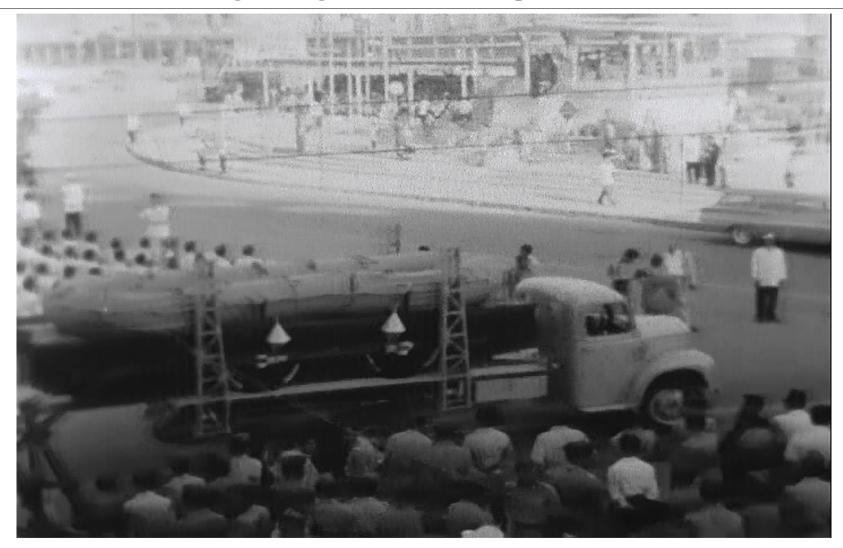
Tractors - Тягачі

Trucks – Вантажівки

Engineering vehicles - Інженерна техніка

Британська система для перевезення надувних лодок на неідентифікованій вантажівці

Howitzer- Гармати

Вгорі зліва - QF 3.7-inch mountain howitzer Вгорі справа - 18-pdr Mark.IV Внизу справа - Ordnance QF 18-pounder Мк I mod 1904 Внизу зліва - Ordnance QF 18-pounder Мк II mod 1930

Зліва - QF 25 pdr Mk.I Справа - QF 25 pdr Mk.II Знизу - *M115*

ON MILINME. WORDPRESS.C

AA Guns – Зенітки/ Mortars -Міномети

Bofors 40 mm gun

Ordnance ML 3 inch mortar

1958-2003 Republic of Iraq/Республіка Ірак

Tanks - Танки	SPG - CAY	Tank destroyer's – IIT CAY	ATGM Vehicle – Самохідні ПТКР	Comman Vehicles - Командирські машини	ARV - БРЕМ	
T34/85	2S1	M36B1/B2	9P122	BTR-50PU	M32	
M4/M4 105mm	2S3	SU-100	9P148	R-145BM	AMX-10 ECH	
M50 ``Super Sherman``	GCT AUF-1	ISU-152	M901	1V14/1V18	AMX-30D	
T-54 mod 1951	M109A1	АРС - БТР	Panhard VCR/TH	Kshm R-81	AMX-VCG	
T-55 (ob.155)/T-55A/T-55AR	M-110 203MM	Universal Carrier	UAZ-469 with ATGM	YW-701	Iraqi BTS	
T-55 ``Enigma``	Al-Fao	BTR-152	``Cobra``	MT-LB ``Sova-1``	JVBT-55KS	
Type-69 II mk. B/C/G	Majroon	BTR-50	Ambulance - Швидкі	Unknown command MT-LB	WZT-2	
Type-69 ``Enigma``	M1978	BTR-60 (2 Var)	BMP-1 Ambulance	M577	BTS-4	
Type-69 with 125mm gun	АFV- БМП/Д	OT-62	OT-62A	Tectran AV-UCF	Type-653	
T-62 mod. 1961/1972	BMP-1	OT-64	M113 AMEV	PU-2M (9C445M)	MTP-LB	
T-62 with T-55 cupola	BMP-2	EE-11 ``Urutu``	MT-LB Ambulance	W50 Comman Van	FV-4204	
T-72 ``Ural``/A/M/M1	BMD-1	FAHD-240	YW-750	Unimog 416	M578	
T-72 with reactive armour	AMX-10P	GT-MU	Unimog 416	Scout Vehicles - БРДМ	AVLB - БТМ	
T-72 ``Asad Babil``	FV-601``Saladin``	OT M60/M60 PB	Magirus Deutsz 130M	M8 Greyhound	MTU-20/MTU-55	
M-84/M-84A	LAV-300	Panhard M3	Land Rover III	BRDM-1	SPAAG - 3CY	
Chonma-ho	AOV - MAP	PSzH-IV	Chevrolet Van	BRDM-2	M53/59	
Chieftain Mk-5P	AMX-10 SAO	AT105 ``Saxon``	Chevrolet Silverado	BRDM-2 with 23mm	BTR-50 with PLDvK	
FV-101		TM-170	GMC Suburban	Panhard AML-60	ZSU-57-2	
M-48/M-47/M-48		YW-531	M.A.S.H	Panhard AML-90	ZSU-23-4	
Viclers MBT Mk.1		M113		EE-9	Iveco Euro Trakker with ZU-23-2	
PT-76		V-150S		Chemical Recon Car - РХБЗ	MT-LB with ZU-23-2	
				BRDM-2 Rkhb	EE-9 with 20mm gun	

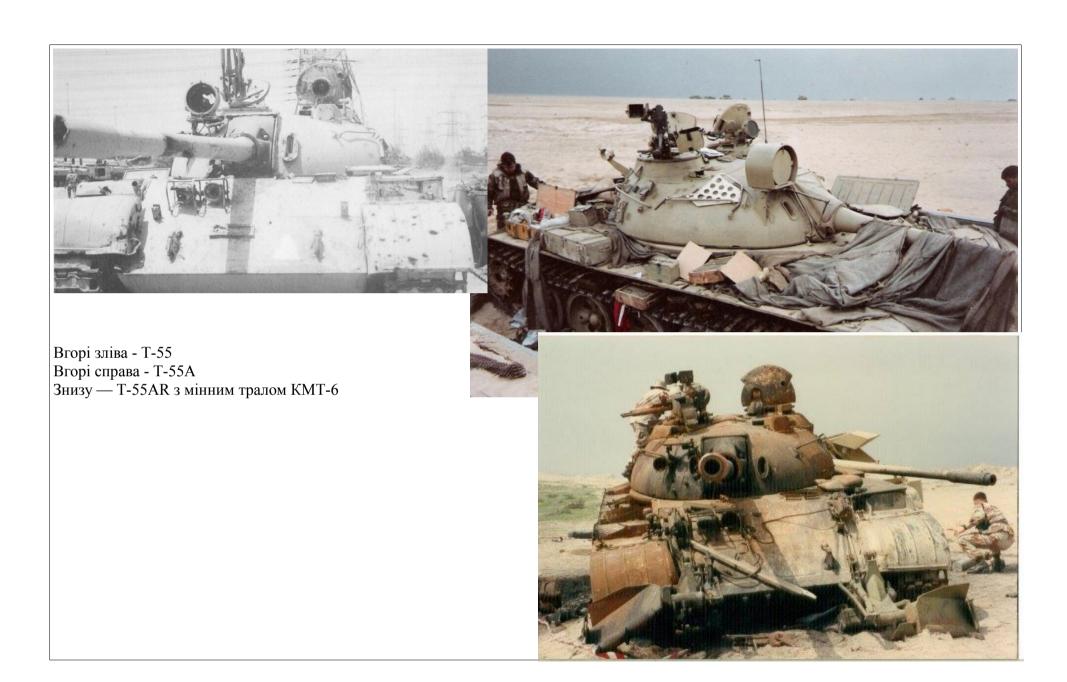
Carriers - Тягачі	ТМВ - ТРК	Radar - Радари	SPM - CM	Howitzer - Гармати	AA Guns – Зенітки
ATS-59	9P117M1	Panhard M3 VSB	MT-LB with 120mm	ML-20	61-K
AT-T	Al Hussein	Type 572	MT-LB with SM-4 mortar	M-30	KS-19
M-548	Al-Abbas	Type-403	M113 with 120 mm	D-30/D-30A	S-60
MT-LB	Al-Tammuz	П-12/14/15/18/19	YW-381	D-74	Тип 65/74
MT-LBu	Al Hijarah	П-37/П-40	T-55 with 160mm	M-46	ZGU-1
Iraqi ``Rammpanzer``	Fahad-300/500	ПРВ-11/16В	UAZ-469 with 60mm	M-46 with 155 gun	ZPU-1/2/4
MRL - PC3B	9K79 "Luna M"	RPK-1 "Vaza"	Mortars - Міномети	2A36	ЗУ-23-2
APR-40	Al-Raad	SNR-125M	Al-Jaleel 60mm(M70)	S-23	PLDvK vz. 53-59
ASTROS II	Al-Barq	SNR-75M	Al-Jaleel 60mm (M57)	Denel G5	M55
Sajeel -60	Al-Kasir	1S91	Type 63 60mm	GHN-45	Type-90 ''Oerlikon''
BM-13-16	Modificated P-15	РСБН-4Н	Al-Jaleel 82mm (M69A)	OTO Melara Mod 56	
BM-14 (Type 63)	BADR-2000	SNAR-2/10	Type 67	FH-70	
BM-21	Ababeel-100 liquid/solid	SAM - 3PK	M75 120mm MO-120-RT-61	Jugoslav M56	
Iraqi 81mm MRL	Al-Samoud 1/2	Al Faw	Al-Jaleel 120mm	M114	
9K55 "Grad-1"	Al-Fatah	Al Ubour	M1943 (Type-53)	Type 59	
Type 63	OTR-21 Tochka	Roland SAM	M1938	Type 83	
M-87 "Orkan" Ababeel-50	ASM- ПКР	S-75/S-125	M-160	AT Guns - ΠΤΓ	
Ababeel-100	P-15/HY-2	2K12 'Kub"	M-240	BS-3	
MICLIC - YP		9K33 "Osa"	2B9 "Vasilek"	MT-12	
UR-67		9K31 "Strela-1"			
UNKNOWN (2Variants)		9K35 "Strela-10"			

Cars - Автомобілі	Truck - Вантажівки	Сідлові тягачі	Tankers	Special equipment	Other - Інше
ARO-243	DAC-655	Faun Goliath	W50 Tankwagen	IFA W 50 WstW (2 Var)	KP-125
Land Rover 110	GAZ-63	Faun Hercules	T3A-7,5-5334	ARP-6D	Feldküche FKÜ 180-72
Land Rover S3 lightweight	GAZ-66	HY473	Steyr 91 tanker	TRM-A-80	ACPT-0,9
Land Rover S3	MAZ-516	Mercedes 1313	Mercedes 1313	GAZ-63/DDA-53	CV-1,2
Centaur Half Track	Ural 375	M52A1	Merceds 911	Land Rover (Radio Van)	PC-4,2
Toyota Land Cruiser FJ	Ural 4320	Scania 112m	Hino Ranger	Jiefang CA30 Workshop	Lastanhänger HL 60
M151 Nissan Patrol	Ural 43206	Mercedes Benz SK series 2635	ARS-14 (ZIL-131 M813 fuel bowser	PMP Floating Bridge GAZ-704 Trailer Samil-50 Chemical Kung LAK-2	
УАЗ-452	ZIL-157	FAP 3232 BDST/AV	ACPT-4,1 (zil-130)	M820 Expansible Van	Unknown
UAZ-469	Zil-131	Iveco Euro Tracker	ACPT-4 (Ural-4320)	DA-11 auf W50	Unknown
Chevrolet Silverado	Kamaz 53212	ZIL-157 - ZIL-131V	ATZ-10 (Ural-4320)	P-240T	Unknown
GAZ-69	HINO HO7D	Crane Trucks	Unknown	MTO-AT/MTO-70	Unknown
Luaz-967M	IFA W50	8T-120		RPS-6 (РПС-6)	Unknown
GMC Suburban	Unimog U1300	Berliet TBC-8KT		Workshop mod. 3902	Unknown
FIAT Campagnola 1107	Mercedes-Benz 1017	Renault GLR		PTS	
VAZ-2121	Mercedes Benz 1313	Scammell Contractor		PZM-2	
Motorcycles - Мотоцикли	Iveco EuroTrakker	Tadano TS-80		W50 Kühlkoffer	
MZ ETZ 250	Monogram Mack	Tadano TL-180		Merced Benz T2	
Ural M67	Steyr 91	Unknown		UPG-300	
	M813	Unknown		VM-63	
	GAZ-3308			T-55 with mast	
				Chemical neutralizer	

Танки — Tanks

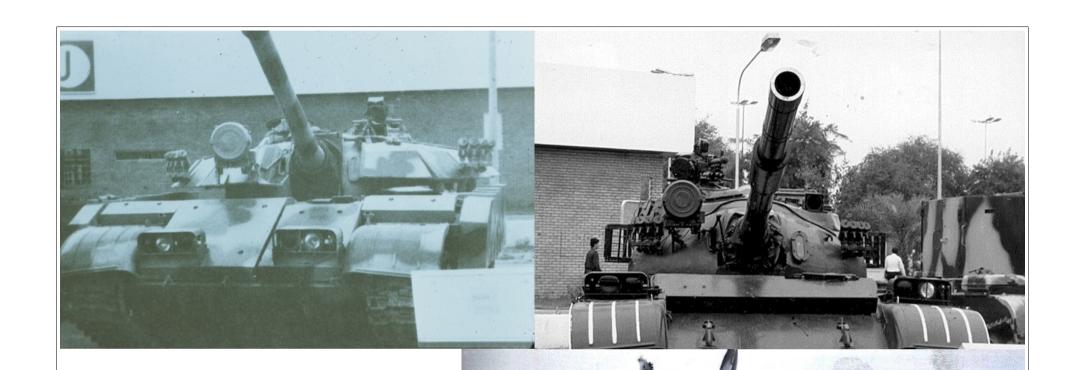

Вгорі зліва - Туре 69-ІІС командирський з польовим телефонним обладнанням закріплемним на кормовому листі Вгорі справа - Туре 69-ІІС з таким же обладнанням Знизу - Туре 69-ІІС із

Вгорі зліва - Тип-69 "Енігма" Вгорі справа - Тип-69 озброєний 125мм гарматою і автоматом заряджання Внизу — Т-62 мод.1961

Вгорі зліва — Т-62 мод. 1972 Вгорі справа - Т-62 мод. 1961 із привареною УЗК від Т-55. Внизу — трофейний ''Чхонмахо"

Т-72 оснащений блоками динамічного захисту іракського виробництва. І встановленими трьома різними способами. Наразі відомо як мінімум про шість таких танків.

" Лев Вавилону" Іракський апгрейд усіх модифікацій Т-72 який практично нічим не відрізнявся від Т-72М. Прототипом скоріш за все був Т-72 показаний на військовій виставці в Багдаді 1989р. Цей екземпляр оснащений системою оптико-електронного заглушення (СОЕЗ), можливо китайського виробництва, яка зовні не відрізняється від тої яка була встановлена на "Леві" По документам всі "Леви" були оснащені лазерними далекомірами а також СОЕЗ яка, була встановлена на кронштейні по лівій стороні башні а також листом багатошарової броні на верхньому бронелисті . Проте це все лише на папері в реальності справи були кардинально протилежними. Лише декілька машин були повністю доведені до рівня "Лева Вавилону". У декількох машин були встановлені лише системи СОЕЗ, частина з яких мала бронекришку, проте у більшості танків були лише приварені кронештейни для системи оптико-електронного заглушення, тобто сама система не встановлена. Те саме було з додадковим бронелистом.

Два модернізованих Т-72 на Багдадській військовій виставці. Танк пофарбований в зелений, оснащений системою оптико-електронного заглушення ідентичною до тої, яка встановлювалась на "Асад Бабіль". Позаду другий Т-72 модернізований французською компанією DGA.

Вгорі зліва -Т-72 "Урал" доведений до рівня "Лева" Вгорі справа — Т-72 з приварений коронштейном для СОЕЗ і з модифікованою вихлопною системою Внизу — Повністю завешена модифікація

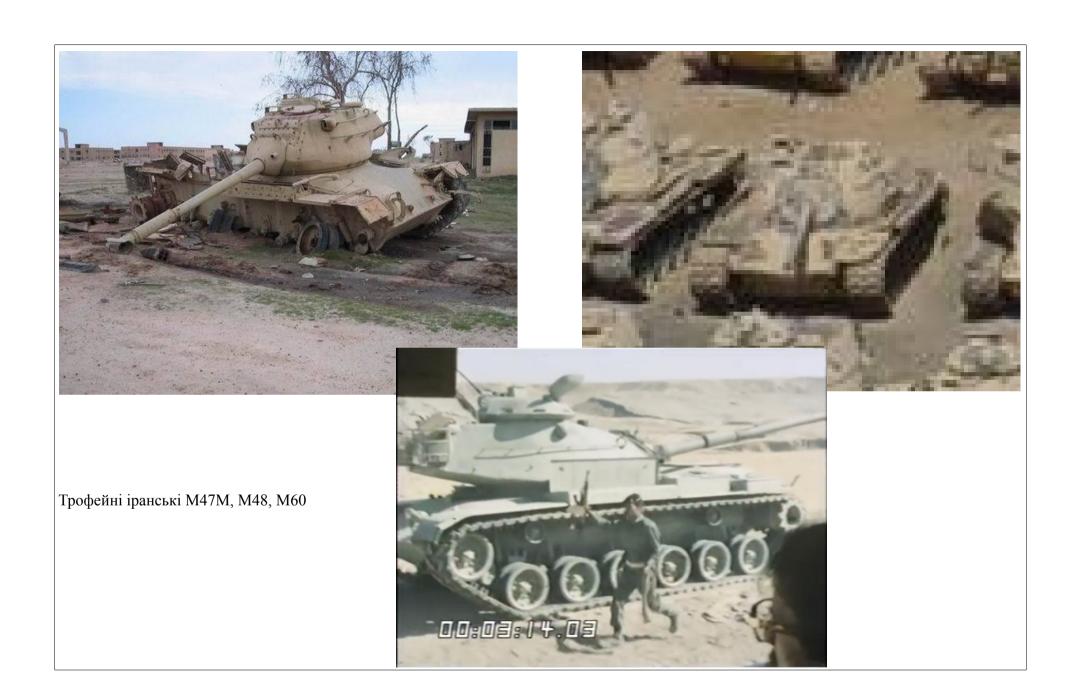

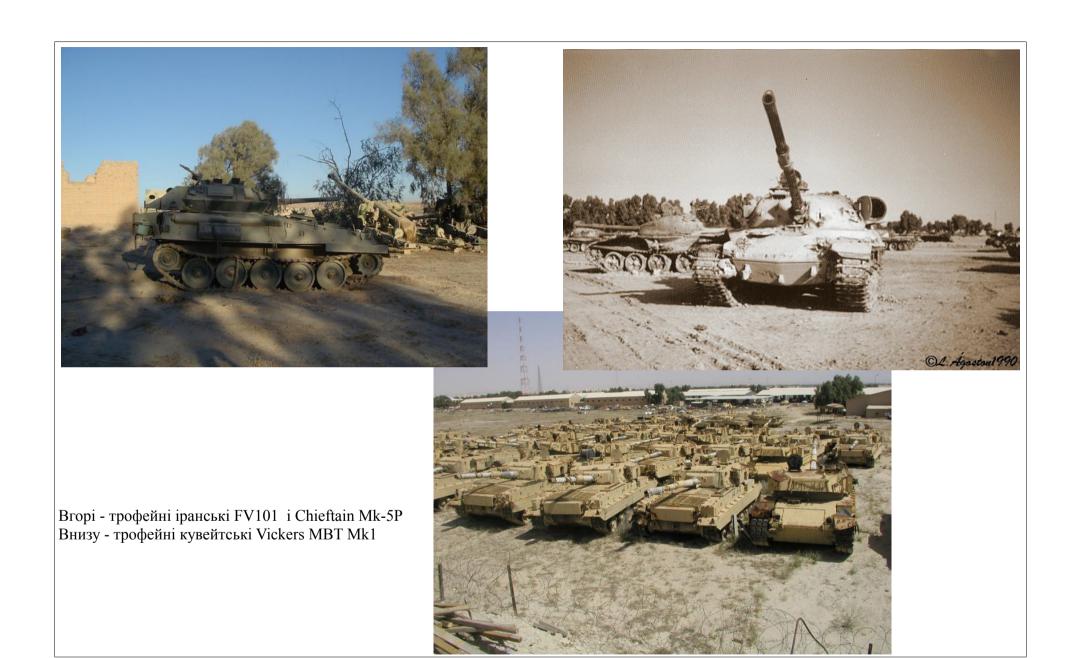

Вгорі зліва -М84А знищений 2003 року.

Вгорі справа - М84 без метеодатчика, ці два М84 не можуть бути трофейними кувейтськими, оскільки в Кувейт були поставленні М84АБ і М84АБК. На танках на фото відсутні також інфрачервоні прожектори ОУ-3Г ''Луна", які є на кувейтських танках.

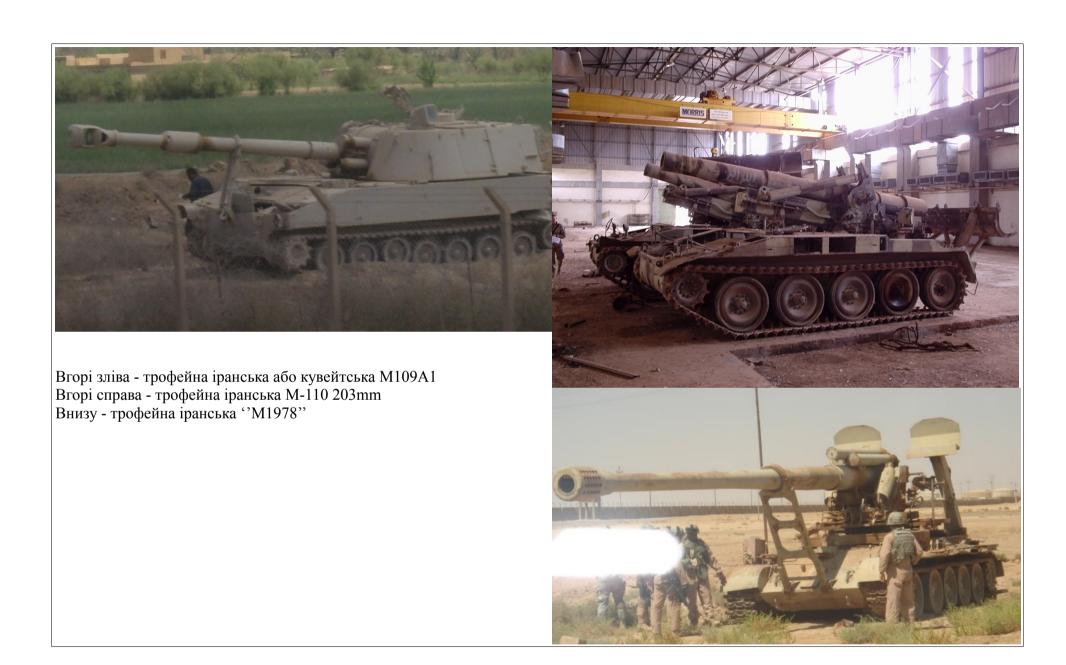
Внизу - ПТ-76

SPG - CAY

Роботи над технікою почались в 1987 році. В роботі над самохідними артилерійськими системами брали участь іспанські і французькі конструктори. В Іспанії (компанія «Трібіланд») працювали над ходовою частиною САУ, у Франції проробляли гарматну частину майбутніх САУ. Обидві бойові машини створювалися на базі південноафриканської машини «Rhino», на якій побудована і південноафриканська самохідна артустановка «G6». Основні відмінності між зразками-артилерійська частина машин. На самохідній гаубиці «Маджнун» встановлено 155мм ствол завдовжки 52 калібра із ежектором ствола і поперечно щілинним дуловим гальмом, а на самохідній гаубиці «Аль-Фао» встановлено 210мм стволзавдовжки 53 калібра, який має ежекторний пристрій і двох камерне однорядне віконне дулове гальмо.

Зліва - Маджнун Справа - Аль-Фао Tank destroyer's - IIT CAY

Вгорі зліва - трофейний іранський M36B1 Вгорі справа - трофейний іранський M36B2

Вгорі зліва - СУ-100 в іракському Курдистані Вгорі справа - залишки ИСУ-152

AFV – БМП/Д

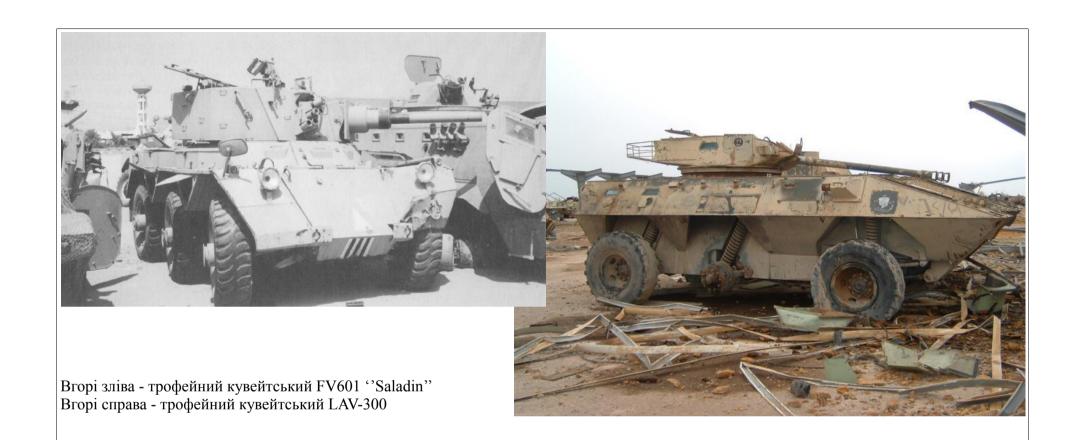
Вгорі зліва - БМП-1 Вгорі справа - додатково заброньована БМП-1 Внизу - БМП-2

島

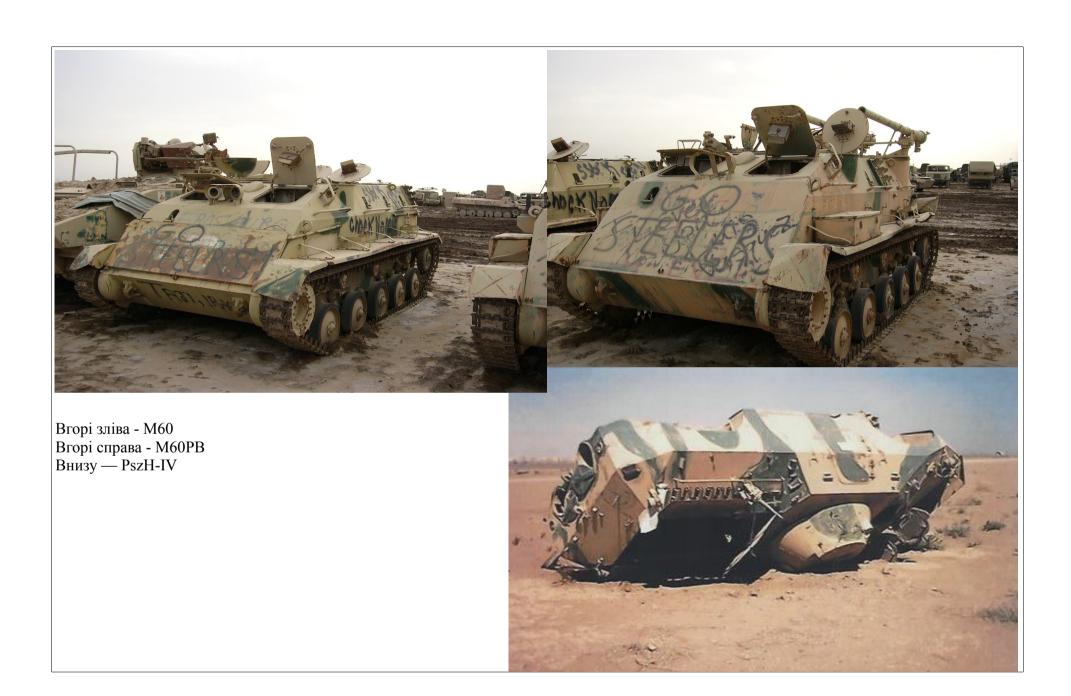
Зліва -БМД-1 Справа - АМХ-10Р

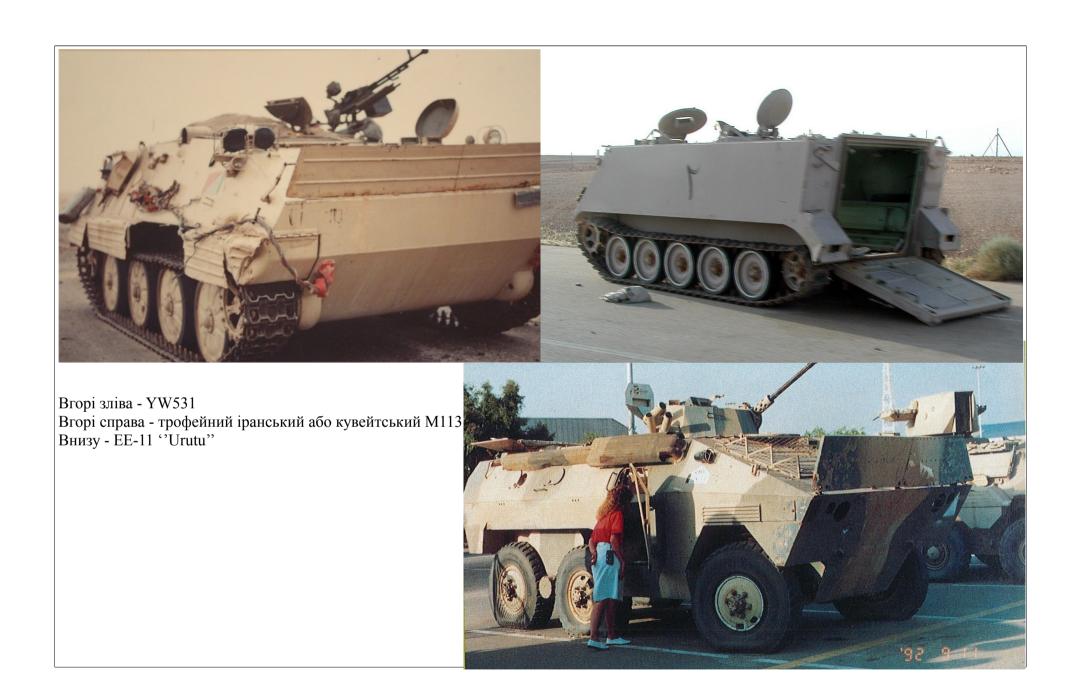

АРС — БТР

Захоплений британцями ГТ-МУ

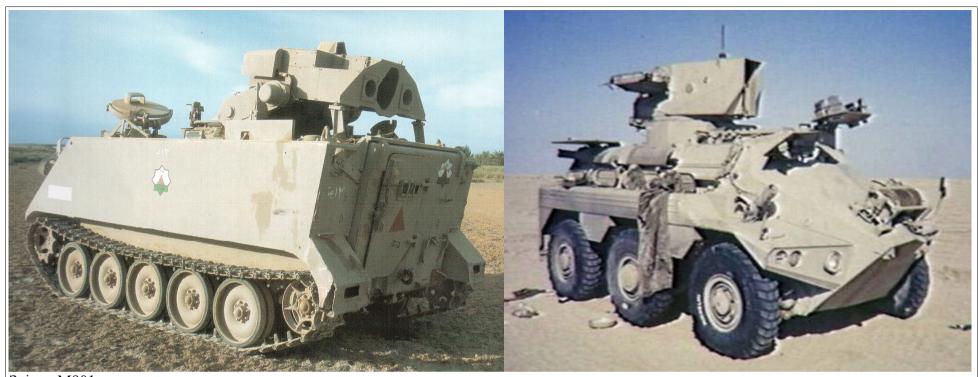
AOV - MAP

AMX-10 SAO

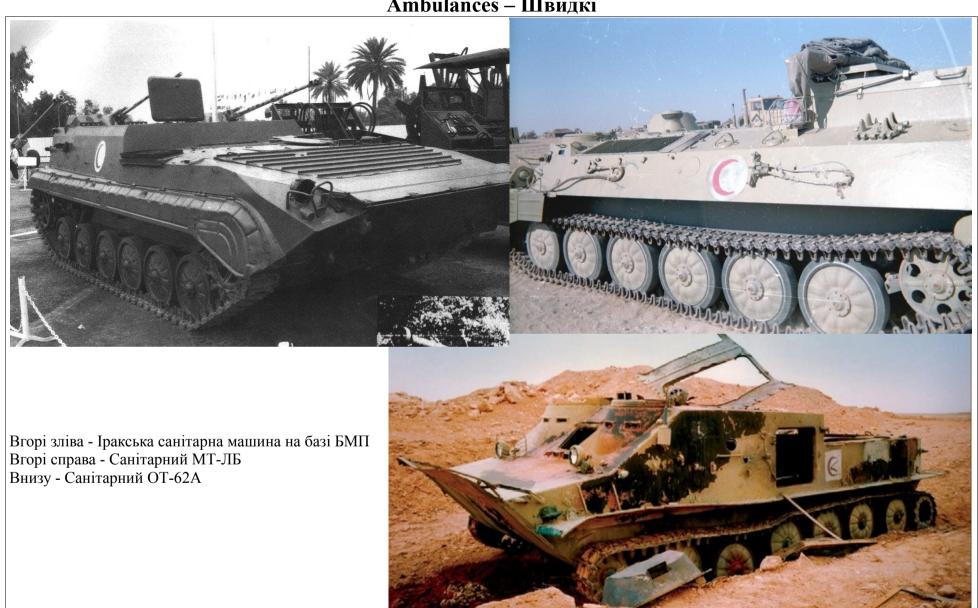
ATGM vehicle - Самохідні ПТКР

Зліва - M901 Справа - Panhard VCR/TH

Ambulances – Швидкі

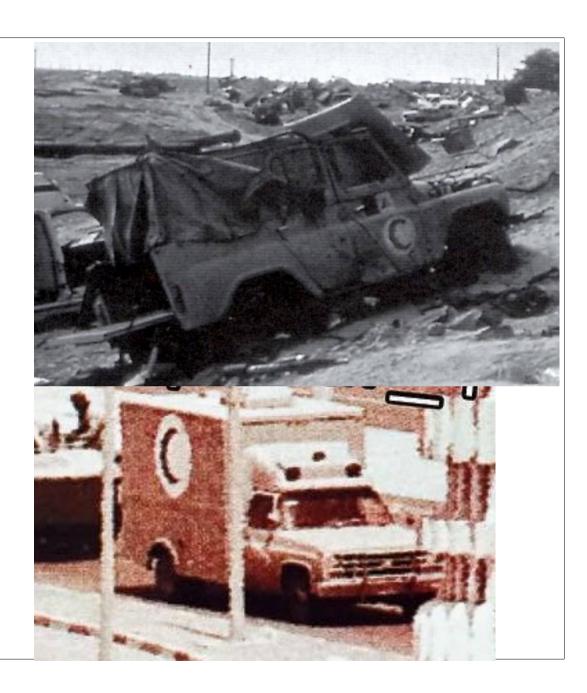

Вгорі зліва — YW750 Вгорі справа - трофейний куветський M113 AMEV Внизу - GMC Suburban

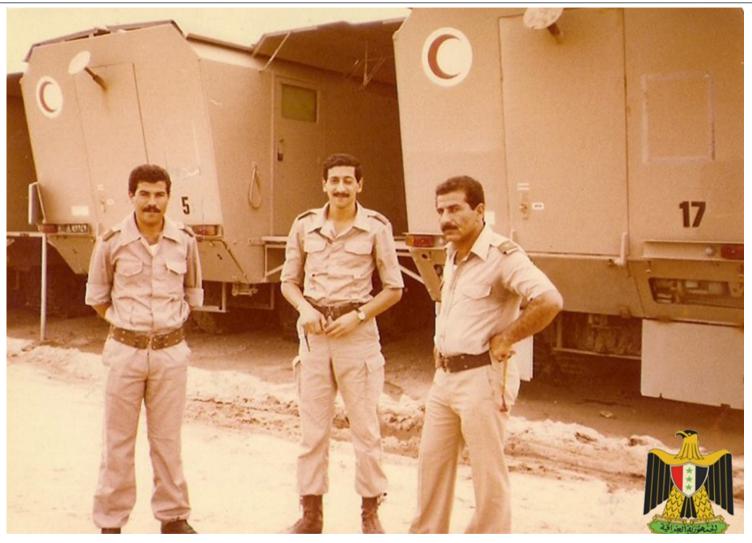
Вгорі зліва - Land Rover III Вгорі зліва - УАЗ-469 Внизу - Chevrolet Silverado

Вгорі зліва - Chevrolet Van Вгорі справа - Mercedes Benz Unimog 416 Внизу - Magirus Deutz 130M

Мобільний хірургічний госпіталь німецького виробництва

ARV — БРЕМ

Вгорі зліва - AMX-30D Вгорі справа - AMX-10 ЕСН Внизу - AMX-13 VCG

Зліва — БТС-4 Вгорі справа- М548 трофейний іранський М548 Внизу — МТР-LВ

AVLB – БТМ

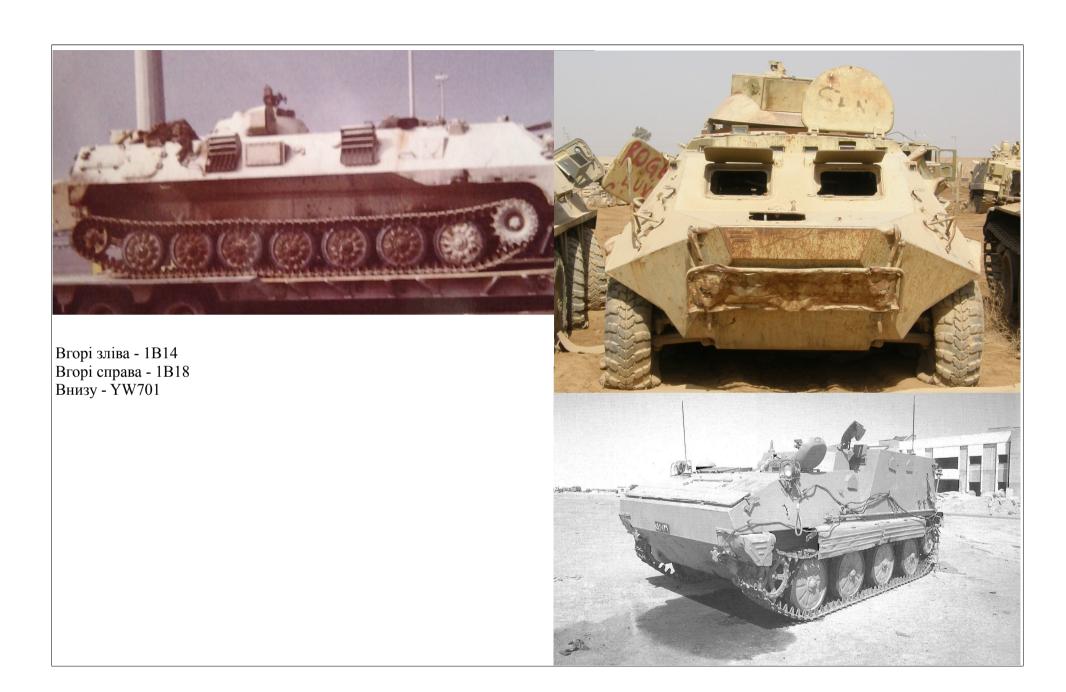
Command Vehicles – Командирські машини

Вгорі зліва - БТР-50ПУ Вгорі справа - Р-145БМ Внизу - Можливо КШМ Р-81

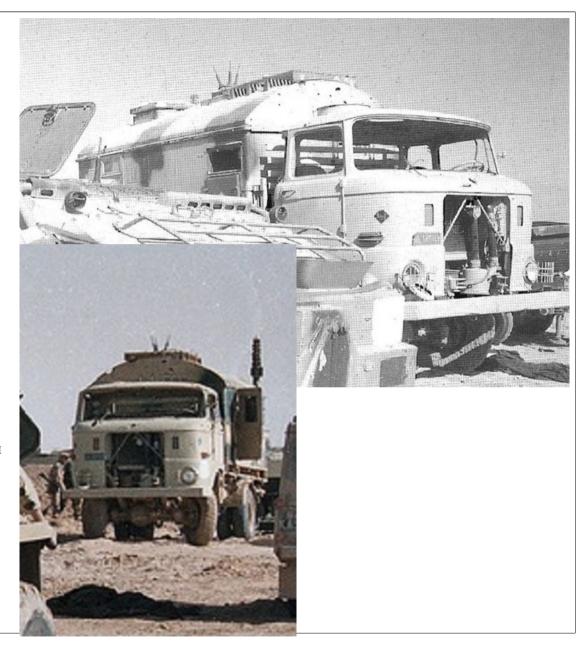

Вгорі зліва - M557 Вгорі справа - TECTRAN AV-UCF Внизу — ПУ-2М (9С445М) пункт управління ракетної бригади тактичного ракетного комплексу ''Луна-М"

Зліва - Невідомий ПУ на базі вантажівки ''Unimog"

Справа — командирська машина на базі вантажівки W50 обладнана радіостанцією P-140 мачту, якої видно в задній частині вантажівки

Chemical Recon Car - машина РХБЗ

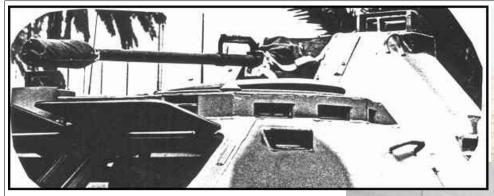
БРДМ-2РХБ

Scout vehicles — БРМ

Вгорі зліва - трофейна іранська М8 Вгорі справа - БРДМ-1 Внизу - БРДМ-2

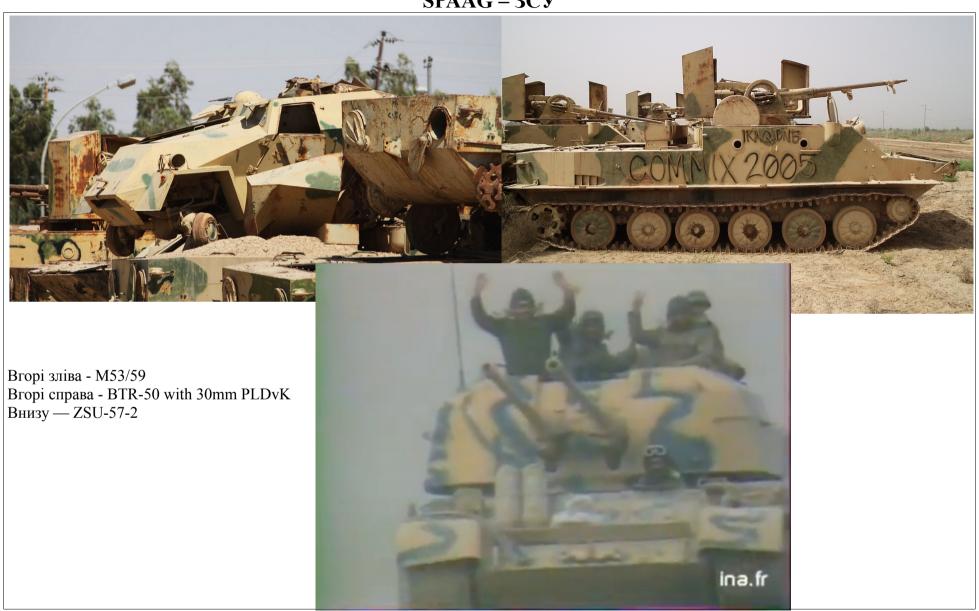

Вгорі справа - БРДМ-2 оснащена 23мм гарматою Вгорі справа -EE-9 По центру - Panhard AML-90 Внизу - Panhard AML-60

SPAAG – 3CY

ЕЕ-9 з 20мм гартаою "Оерлікон"

Carriers – Тягачі

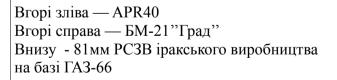

Вгорі зліва - МТ-ЛБ Вгорі справа - МТ-Лбу Внизу - іракський тягач на базі Т-55

М-87 "Orkan" арабська назва "Абабіль 50" є югославською самохідною реактивною системою залпового вогню розробленою разом з іракцями. На вантажівку FAP 2832 була встановлена ПУ з 12 направляючими 262мм калібру. Ірак отримав 9 таких систем. 1 прототип, 4 серійних і 4 транспортно-заряджаючі установки. Араби розробили і свій варіант тільки із шістьма направлючими. За основу пускової було взято ПУ СМ-90 від комплексу С-75. Три такі машин були показані на параді 1989р. В квітні 1999р. почались роботи над збільшенням дальності ракет з 50 до 70км. Для цього заряд двохосновного твердого ракетного палива замінили на сумішеве. Проет отримав назву "Аль Ніда а"

Вгорі - ''Абабіль-50" з 6 направляючими для 262 мм ракет Внизу - М-87 ''Оркан"

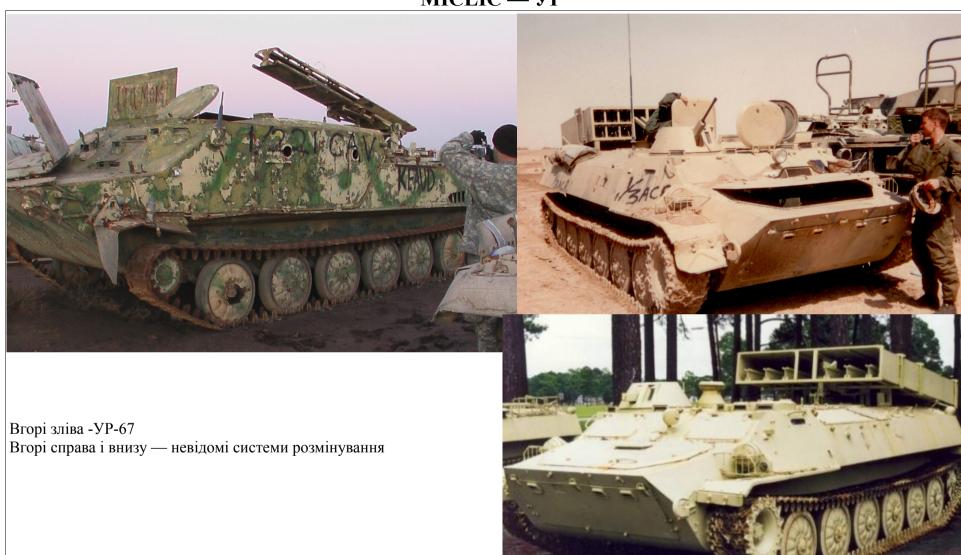

Зліва- Тип-63

Справа -"Абабіль-100" з 4 направляючими для 400 мм ракет. Шасі скоріш за все Nissan Diesel.

MICLIC — YP

ТМВ — **ТРК**

Зліва — 9Р117М1. Справа — "Аль Хусейн"

З кінця 1986 була зібрана група цивільних і військових інженерів перед яким поставили задачу збільшити дальність ракет комплексу 9П177 більш ніж 600км. Групу спеціалістів очолив генерал Амер аль Сааді Почали інженери з відносно простих переробок, таких як зменшення маси бойового заряду до 250кг і змін до системи наведення. Перші два провальні пуски були тільки із зміненими бойовими зарядами. Третій пуск із модифікованим зарядом і системою досягнув відмітки в 450км без додаткового пального і окислювачів. Після збільшення баків із пальним і окислювачем, ракета сягнула відмітки в 615км. Це відбулось 3серня 1987р. До завершення війни з Іраном іракці встигли випустити 189 ракет типу "Аль Хусейн"

Вгорі справа — мобільна ПУ ''Аль Ніда'' Внизу — мобільна ПУ "Аль Валід'' Зліва -Стаціонарна ПУ для ракет "Аль Хусейн"

"Аль Аббас" є продовженням модернізації ракети "Аль Хусейн" з дальність до 900км. Початок розробок листопад 1987р. Інженери із констукторської групи під кодовою назвою "Проект 144" зменшили вагу босголовки до 100кг. А також збільшили баки з пальним до 2735мм і з окислювачем до 5130мм. Таким чином довжина ракети сягнула 13.2 метри. Перший політ відбувся 25 квітня 1988р. ракета розлетілась в польоті через неправильне взаємне розташування центру тяжіння та центру тиску. Для того щоб уникнути цієї проблеми, було вирішено перемістити 5 з 6ти балонів з стисненим повітрям із задньої частини ракети до переду в простір який виник через зменшення маси бойової частини. Зваживши на результати першого тесту керівництво проекту 114 вирішило провести ще декілька запусків для визначання точних параметрів ракети для досягнення дальності в 900км. Для цього було підготовлено 3 ракети. Пуски

відбулись 27.28.29 червня 1988р. І з кожним дальність польоту збільшувалась поки не булу досягнуто запланованої дальності. Тим не менш при кожному пуску ракети ламались в повітрі що свідчило про прорахунки в конструкції. Більшість інженерів зійшлись на думці що при даній конструкції аеродинамічний опір є занадто високим і найкращим вирішенням проблеми було б відділення боєголовки від носія під час польоту. Відділення бойової частини відбувалось 0.5 секунди після зупинки двигуна. Затримка в 0.5 секунди була вибрана для того щоб, пересвідчитись у відсутності коливань після вимкнення двигуна які мали б вплив на боєголовку при відділені. Інженери вибрали два способи відділення. Перший за допомогою спеціальних подовжених вибухових зарядів у поєднанні з пружинами, розташованими в циліндричній частині боєголовки. Другий за допомогою піроболтів і пружин.

Боєголовки від "Аль Хіджарах"

В той самий період коли йшли розробки над ракетою Н3 "АльХусейн", іракські конструктори вивчали принципи дії ударно-кінетичних бойових частин. Було вирахувано, що через збільшену швидкість ракети "Аль Хусейн" при ударі більша частина вибухової сили поглиналась землею. Тому було вирішено розробити бойову частину ударної дії з підвищеними пробивними характеристиками, яка змогла б уражати бункери і інші укріплені об'єкти. Для цього замінили детонатор боєголовки на свинцевий сердечник а замість вибухової речовини бойову частини заповнили бетоном. Вага боєголовки зменшилась до 230 кг. Перший запуск відбувся 2 січня 1990 р. І зразу виявив проблеми, які були присутні ще в ракеті "Аль Хусен" модифікації Н3. Цей варіант ракети "Аль Хусейн" отримав назву "Аль Хіджарах" що в перекладі з арабської означає камінь. Всього було виготовлено 10 боєголовок, п'ять з яких були запущені під час першої війни в затоці по ізраїльському місті Дімона де знаходився

Аль Тамуз

2-х ступенева ракета ракети з дальністю до 2000км. І масою бойової частини 200кг. Перша частина це 8К14 а друга маршевий двигун від ракети комплексу С-75. Роботи на ракетою тривали тільки два місяці з травня по липень 1989. Був лише виготовлений макет в натуральний об'єм, який був представлений генералу Хусейну Камелю і Генаралу Амеру аль Сааді. Причиною згортання розробок були проблеми з механізмом відділення ступенів і неможливістю встановити в другий ступінь систему наведення.

Аль Раад

Офіційно іракці заявили про роботи над модернізацією ракети 9М21 в 2002 році. Цей проет отримав назву "Аль Раад". Заміні підлягав 1080кг заряд двохосновного твердого ракетного палива в якого закінчувався термін експлуатації на 1450кг сумішеве. Внаслідок цього дальність стрільби сягнула 128км. Виробництвом сумішевого палива займався завод"Аль Мамун"

Вгорі - 9К52 Внизу справа - Транспортна машина 9Т29 Внизу зліва — Модернізована ракета ''Аль Раад''

Фахад 300-500

Ірак заявив про роботи над конверсією ракет С-75 в 1988р. які мали б змогу доставити 80 або 150кг бойовий заряд на дальність 300 і 500км. Перший дослідний екземпляр "Фахад 300" був показаний в Багдаді 1989р. "Фахад 500" так і не був вироблений. Роботи над ракетами припинені в середині 1990р через низьку точність стрільби. Основні зміни які були внесені до ракет

- Відміна самознищення ракети
- Перероблення маршевого двигуна із двохступеневого в одноступеневий
- Встановлений детонатор який спрацьовував при ударі.
- Внесені зміни до наведення.

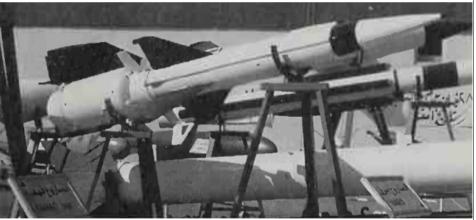
Аль Барк

Оскільки радіус дії ракети 5В27Д більший ніж зазвичай використовується, це стало причиною чому іракці пробували перетворити ракету 5В27Д класу поверхня-повітря в клас поверхня-поверхня. Роботи тривали протягом 1989-1990. Причиною відмови від проекту стало занадто велике розсіювання в декілька кілометрів.

Аль Касір

Роботи над конверсіями ракет 2К12 тривали лише декілька місяців в 1898р. Іракські конструктори зіштовхнулись з такими самими труднощами як і при розробці "Фахад 300'. Іінженери не змогли модифікувати твердопаливні прискорювачі і маршевий двигун. Що в свою чергу не дозволило досягнути поставленої дальності стрільби.

Вгорі - "Фахад-300" Внизу - "Аль Брарк"

Модифікація ракет НУ-2 і Р-15

Було три різних проєкти по переробці ракет. Перший проєкт який отримав назву "Аль Фао 150/200" започаткований на початку 1988 а вже в середині того ж року був закритий. Іракці просто зменшили вагу бойової частин з 450 до 250кг. Після декількох пусків проєкт закрили В 1999р ідею переглянули, розробки продовжились зразу в двох напрямках — перший це збільшення дальності, другий удосконалення системи наведення. В першій частині проєкту для збільшення дальності польоту, заміні підлягав двигун. На місце оригінального встановлювався двигун від C-611. C-611 це покращена версія НҮ-2 класу повітря-земля яка використовувала паливо AZ-11. В другій частині проєкту заміні підлягала система наведення для змоги уражати наземні цілі. Ракета наводилась на цілі за допомогою GPS

G-1 (Абабіль-100 рідкопаливний)

Протягом 1991-1993 іракці працювали над створенням ракети класу поверхня-поверхня, яка отримала назву G-1. Ракета мала дальність 110км і приводилася в дію модифікованим двигуном ракети В-750. До двигуна приладнали газогенератор на твердому пальному, систему клапанів і систему продувки. Попри те що ''G-1" і ''Fahad-300" базуються на ракеті В-750 між ними є відмінності. За свідченнями генерала Раада на G-1 не встановлювався радар ''Фахад'', маса боєголовки 250кг, час роботи двугунів лише 40 сек. проти 45 В-750. Після закриття проекту інженери які працювали над G-1 почали працювати над рідкопаливним варіантом ''Абабіль-100". За основу для Абабіль-100 розглядалась, 600мм ракета на основі В-750. В 1994р. два підприємства Аль Карама і Ібн Аль Хайтхам представили свої прототипи. Аль Карама під керівництвом генерама Раада запропонувало варіант 500мм ракети з алюмінієвим корпусом і модифікованим двигуном на основі В-750. Ібн Аль Хайтхам запропонувало варінт 600мм ракету із нержавіючої сталі і рідкопаливним двигуном. Для того щоб уникнути плутанини восени 1994 рікопаливний варінт Абабіль-100 заводу Аль Карама було вирішено переіменвати в Аль -Самуд.

Аль-Самуд

В основі лежить модифікований двигун від В-750, також інженери через тиск керівництва яке вимагало пришвидшити роботу, вирішили використати компоненти від ракет В-750, Р-15, 5В27Д. Дальність з 300кг боєголовкою сягала 149км. Висота ракети 7700мм, ширина 500мм, вага 1500кг. Першу ПУ використали від пускової установка СМ-90, але вона не годилась для використання в військах оскільки військо потребувало мобільної ПУ. Два варіанти мобільних ПУ базувалась на вантажівці FAP 2832

Вгорі зліва -стаціонарна ПУ "Аль Самуд" Вгорі справа і внизу два варіанти мобільних ПУ "Аль Самуд" (рідкопаливний" Абабіль-100") на вантажівці FAP 3232

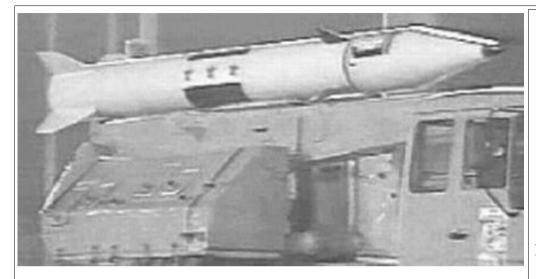

ВАль Самуд 2

В червні 1999р за наказом Генерала Модхера діаметр ракети збільшили з 500 до 760мм. А висоту до 7150мм. Для того щоб досягнути більшої стабільності в польоті. Перший тест 760мм ракети відбувся 23 серпня 2001р. Ракета пролетіла 113км і показала прийнятні результати. Існувала два варіанта мобільних ПУ.

Обидві базувались на вантажівці FAP 2832

Вгорі справа -Перший варіан мобільної ПУ ''Аль Самуд-2'' Внизу справа — Другий варіант мобільної ПУ ''Аль Самуд-2'' Внизу зліва - Командно-штабна машина

Бадр-2000 скоріш за все на параді в честь перемоги на Іраном. ПУ СМ-90 встановлена на вантажівці FAP-3232

Бадр-2000

Починаючи з 1984/1985, Ірак почав співпрацю з Єгиптом і Аргентиною в розробці вискотехнологічної двохступеневої ракети з дальність до 1000км. Ракета отримала назву "Бадр-2000" в Іраку, Vector в Єгипті і Condor-II + в Аргентині. Іракці оголосили, що, на початку 1989, вони намагались завершити проект Бадр-2000 своїми силами, особливо в виробництві твердопаливних двигунів. Перший ступінь це 800 мм ракета яка працювала на паливі НТРВ (Полібутадієн з кінцевими гідроксильними групами). Другий ступінь працював на рідкопаливному двигуні, який використовував монометилгідразин як паливо а чотириокис азоту як окислювач. В Ірак поставили лише два макета Бадр-2000, решту обладнання знищили інспектори ООН. Аргентина змушена була припинити співпрацю з Іраком на початку 1990 через тиск США

Абабіль-100 (твердопаливний)

Роботи на ракетою почались в 1989р. Ракета мала дальність 70-100км і здадтність доставити 250-300кг касетну бойову частину. В ході досліджень В середині 1989р. На заводі Аль Рашид, було встановлено що заміна палива на композитне дозволить збільшити дальність поза встановлених 100км. Завдання на розробку композитного палива поставили одразу перед двома групами інженерів. Бригадний генерал Маруф керував однією із груп. Іншу група складалась із спеціалістів з інших проектів. Проте коли Бригадний генерал Маруф став керувати двома групами, друга група з часом була розпущена. Тест зменшеної версії двигуна відбувся весною 1990р. Попри те що тест виявився успішним проекту був заморожений до квітня 1992р.

На початок 1994р. Іракці так і не досягли бажаних результатів. Причин цьому були дві: ембарго на ввіз зброї до Іраку, а також знищене обладнання для виготовлення палива та інших комплектуючих. В 1997 році проект знову воскресили зі збільшений бюджетом. Планувалось виготовити і випробувати декілька моторів маштабом 1:4 та 1:2, пізніше після вдалих випробувань приступити до випробувань двигуна в натуральну величину. Бюджет за два роки склав практично 7 мільйонів доларів США. На початку 1999 проект отримав назву "Аль Фатах"

Аль Фатах

Ракета за документами була двох видів керована та ні. Довжина керованої ракети складала 7500мм, некерованої 6830мм. Слід також зазначити, що системи керування і наведення так і не були доведенні до кінця. Для стабілізації ракет в польоті було вирішено використати двигуни для надання обертання. Двигуни, які виготовив завод Аль Амін, це зворотна розробка двигунів для обертання від ракети 9М21. Ракета мала два види бойової частини фугасну та касетну. Касетна частина, яка так і не була доведена до кінця повинна була вміщати 900 вражаючих елементів, які скидались з висоти 1000-1500м. Всього було проведено два тести з касетними бойовими частинами. Для підриву бойової частини використовувались детонатори 4 різних типів дії: ударний, уповільненої дії, барометричний та радіо підриву.

Всього в війська поступило 37 ракет. Для запуску ракет використовувались 2 ПУ. Перша ПУ практично ідентична до тієї яка використовувалася в ``БАДР-2000``, друга ПУ це модифікована ПУ СМ-90 встановлена на трейлері. Перші запуски проводились за допомогою ПУ з рейковими направляючими, пізніше запуски проводлись з транспортнопускових контейнерів

Вгорі зліва - Самохідна мобільна ПУ для ракет ''Аль-Фатах''

Вгорі справа - Мобільна ПУ на трейлері Внизу - Транспортнопусковий контейнер для "Аль Фатах"

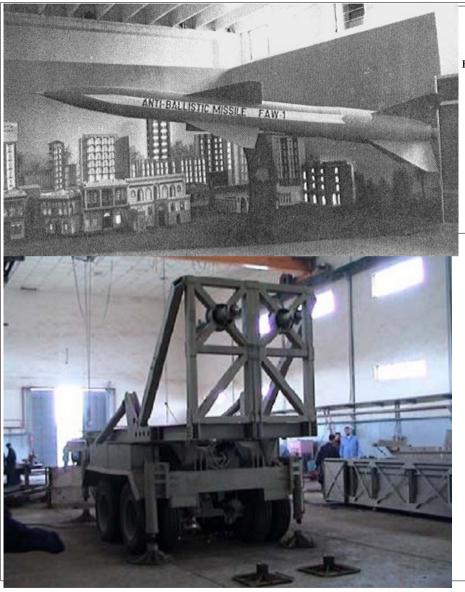
9К79 «Точка» скоріш за все вони були куплені в Ємені.

ASM- ПКР

Вгорі зліва - Стандартна ПУ для ракет ''НҮ-2" Вгорі справа - Іракська самохідна мобільна ПУ для ракет ''НҮ-2" Внизу — Транспортна машина для ракет П-15/ НҮ-2 на вантаівці Scania 112

SAM - 3PK

Аль Убор

Роботи на ракетою "Аль Убор" класу поверхня-повітря почались наприкінці 1998. Ракета до вторгнення 2003 року так і не була дороблена. Довжина ракети складала 8700мм, ширина 500мм. Дальність дії ракети 80 км. Для ракети було розроблено мобільну ПУ. Ракета запускалась вертикально із транспортно-пускового контейнера, подібного до того, який використовувався для ракет "Аль Фатах".

Вгорі зліва— Макет ракети ''Фав-1'' Внизу зліва— Мобільна ПУ для ракет ''Аль Убор'' Справа - Транспортно-пусковий контейнер для ракети "Аль Убор"

Зліва - Ракета 5Я23 із інфра червоною головкою самонаведення. Багдад 1989. Вгроі - Транспортна машина Iveco Euro Tracker з модифікованою зенітною ракетою. Перший ступінь - прискорювач від ракети 5Я23, другий ступінь - маршовий ступінь ракети 5В27

Вгорі зліва - ПУ 5П73 зенітно-ракетного комплексу С125 Вгорі справа - Транспортно-заряжаюча машина ПР-14М Внизу - Iveco Euro Tracker як транспортно-заряжаюча машина для комплексу С-125

Вгорі зліва - ПУ 5П73 на вантажівці 8х8 МАN Вгорі справа - СПУ 2П25 комплексу 2К12 "Куб" Внизу - Транспортно-заряжаюча машина 2Т7М.

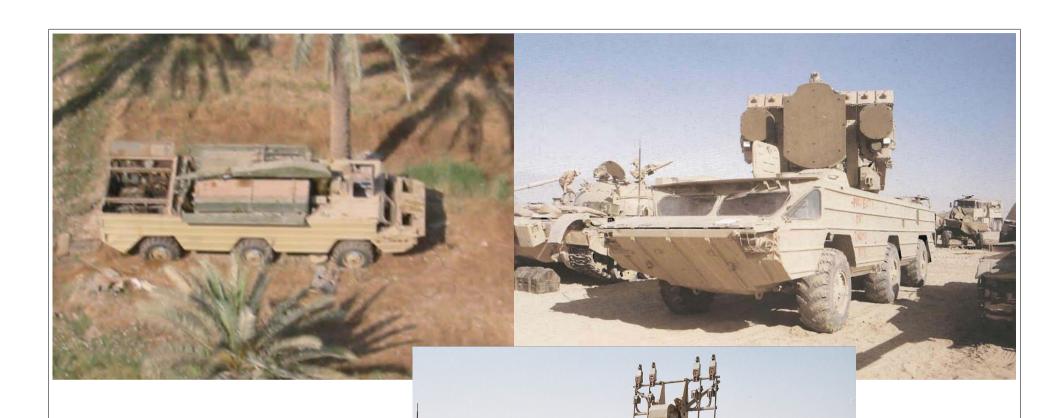

Вгорі зліва - Транспортно-заряжаюча машина на базі вантажівки Камаз 65115

Справа - Модифікована ракета 3М9М3 із встановленою головкою з тепловим самонаведенням від ракети Р-60. Внизу - Модифікована ракета 3М9М3 із встановленою головкою лазерного самонаведення від ракети Х-29Л

Вгорі зліва — 9Т217 ЗРК "Оса" Вгорі справа — ЗРК 9К33 "Оса" Внизу -9К31 «Стріла-1»

9К35 «Стріла-10»

Radar`s – Радари

Вгорі зліва -П-12 Вгорі справа -П-14 Внизу - П-15

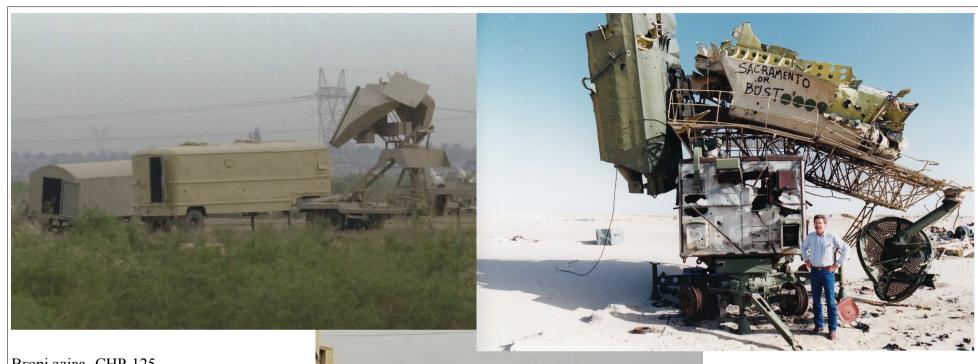

Вгорі зліва - П-18 Вгорі справа - П-19 Внизу — Індикаторська машина від радару П-37

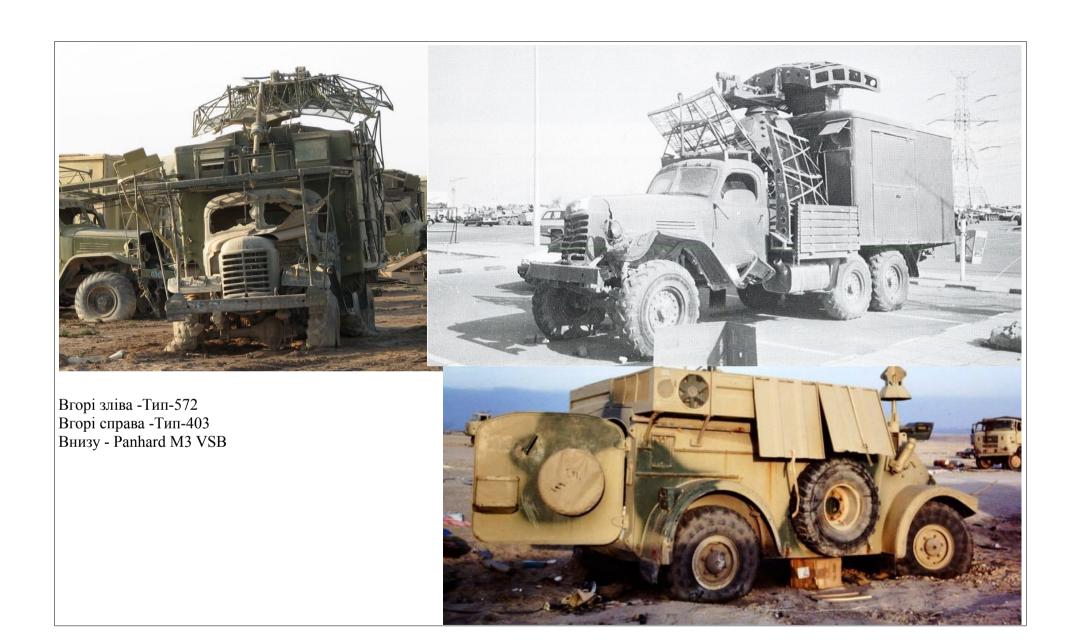

Вгорі зліва -ПРВ-11 Вгорі справа - ПРВ-16Б Внизу — П-40

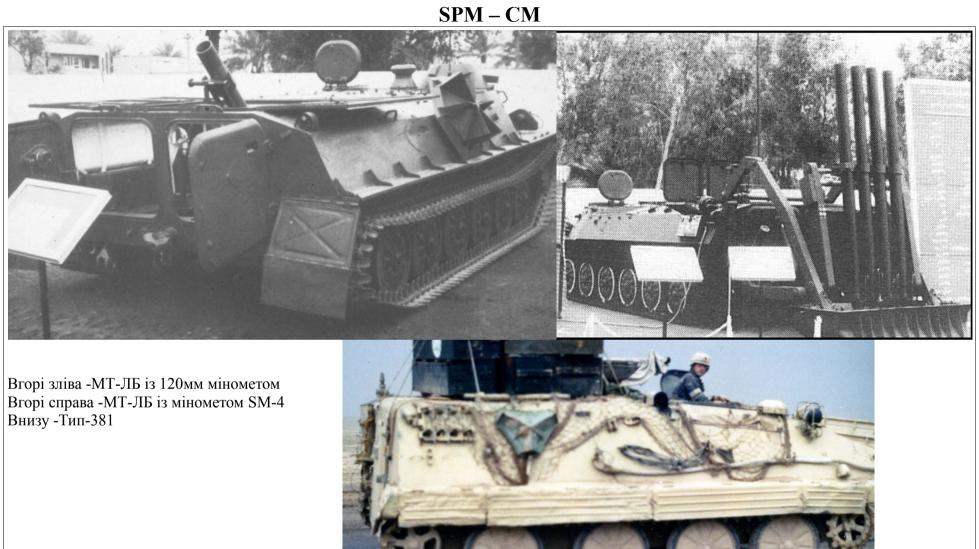
Вгорі зліва- СНР-125 Вгорі справа — СНР-75 Внизу — Залишки від 1S91

РПК-1 ''Ваза'

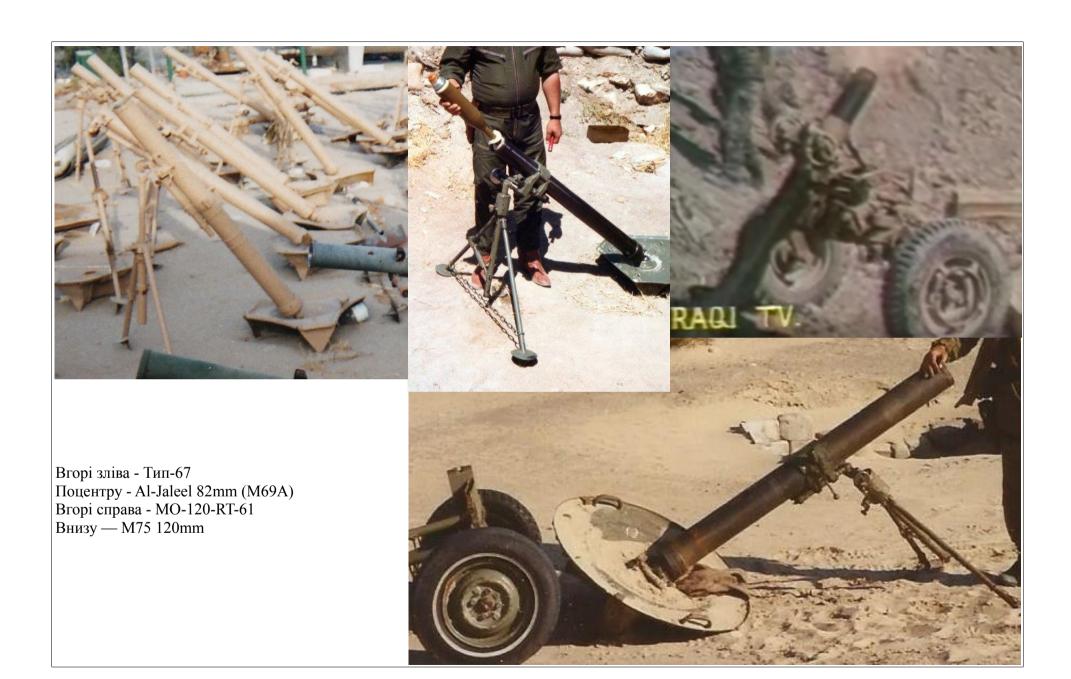
Вгорі зліва - Міномет М-160 на ходовій від Т-55 Вгорі справа - М113 із 120мм мінометом Внизу — УАЗ-469 із 60мм мінометом

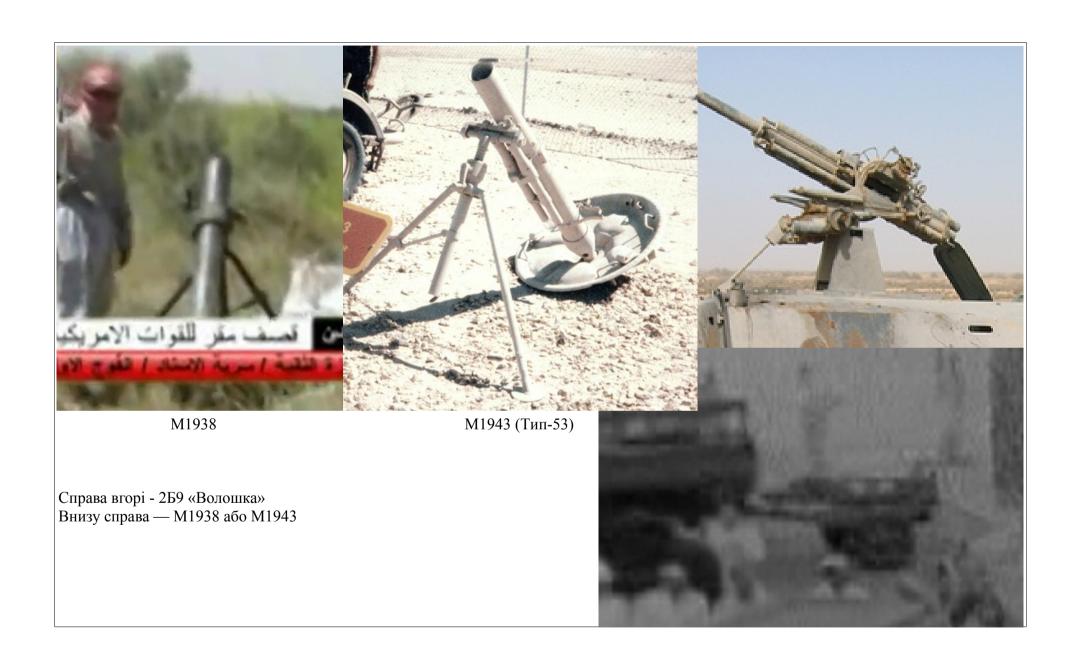

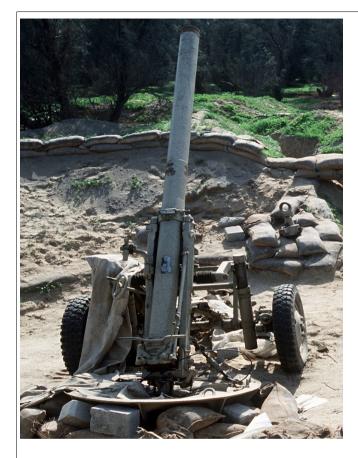
Mortars – Міномети

Al-Jaleel 60mm(M70) Al-Jaleel 60mm (M57) Type 63 60mm

M-160 M-240M1943 (Type-53)

AT Guns — ΠΤΓ

БС-3 MT-12

Howitzer — Гармати

Зліва - M-46 Справа -M-46 із 155мм стволом Внизу - 2A36 «Гіацинт-Б»

Зліва - ОТО Melara Mod 56 По центру - Югославська М56 Справа - Д-30А Внизу — FH-70

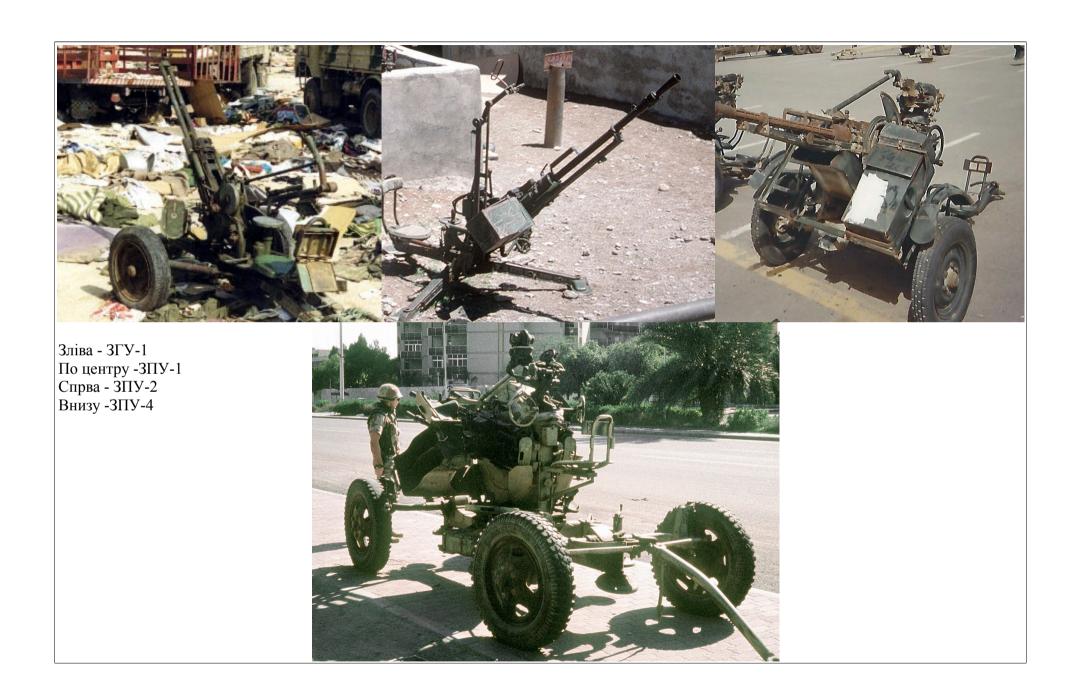

Зліва — Тип-59 Справа - Тип-83 Внизу - зліва М114

ЗУ-23-2 Тип 65/74

Type-90 (Oerlikon GDF)

Motorcycles – Мотоцикли

MZ ETZ 250 УРАЛ M67

Cars – Автомобілі

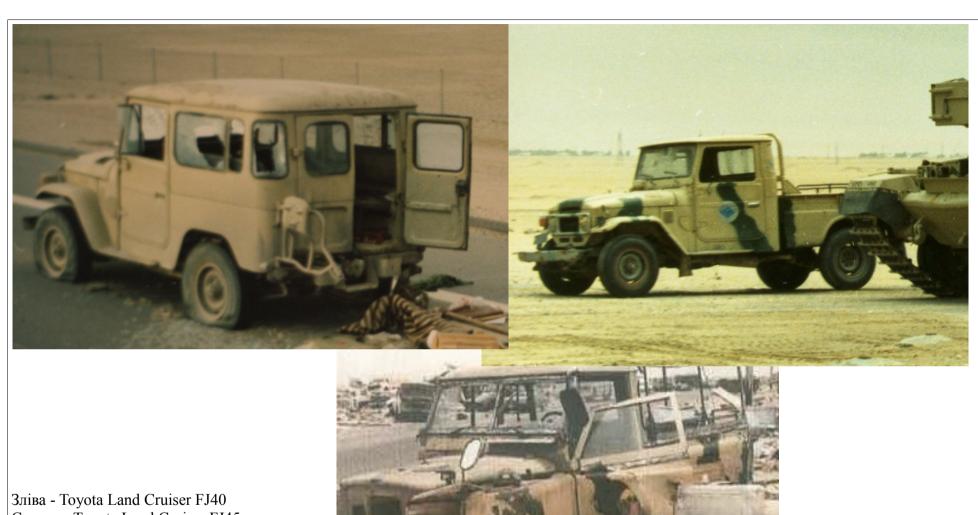

Зліва - Land-Rover S3 lightweight Справа - Land Rover 110 Внизу - Centaur Half Track

Зліва - Toyota Land Cruiser FJ40 Справа - Toyota Land Cruiser FJ45 Внизу - Land Rover Series 3

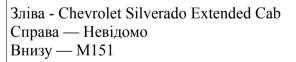
Зліва -УАЗ-452 Справа — УАЗ-469 Визу — ГАЗ-69

Зліва - ЛуаЗ-967М Справа - ВАЗ-2121 Внизу - GMC Suburban

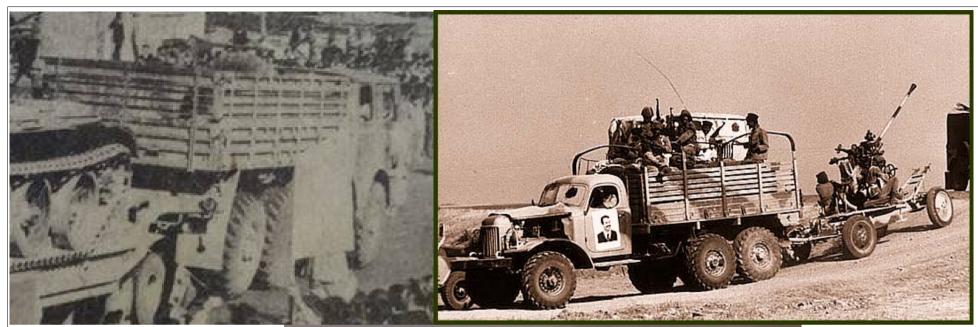
Truck – Вантажівки

Зліва — УРАЛ-375 Справа — УРАЛ-4320 Внизу — УРАЛ-43206

Зліва - МАЗ-516 Справа - ЗіЛ-157 Внизу — ЗіЛ-131

Зліва - КамаЗ-53212 Справа - HINO HO7D Внизу - IFA W50

Зліва- Mercedes Benz Unimog U1300 Справа - Mercedes-Benz 1017 Внизу - Mercedes-Benz 1313

Зліва - Steyr 91 Справа - M813 Внизу - Iveco EuroTrakker

Monogram Mack ΓΑ3-3308

Сідлові тягачі

Зліва - Faun Goliath Справа - Faun Hercules Внизу — HY473

Зліва - Mercedes Benz SK series 2635 Справа - Iveco Euro Tracker Внизу - FAP 3232 BDST/AV

3іЛ-157 3іЛ-131В

Crane Trucks – Автокрани

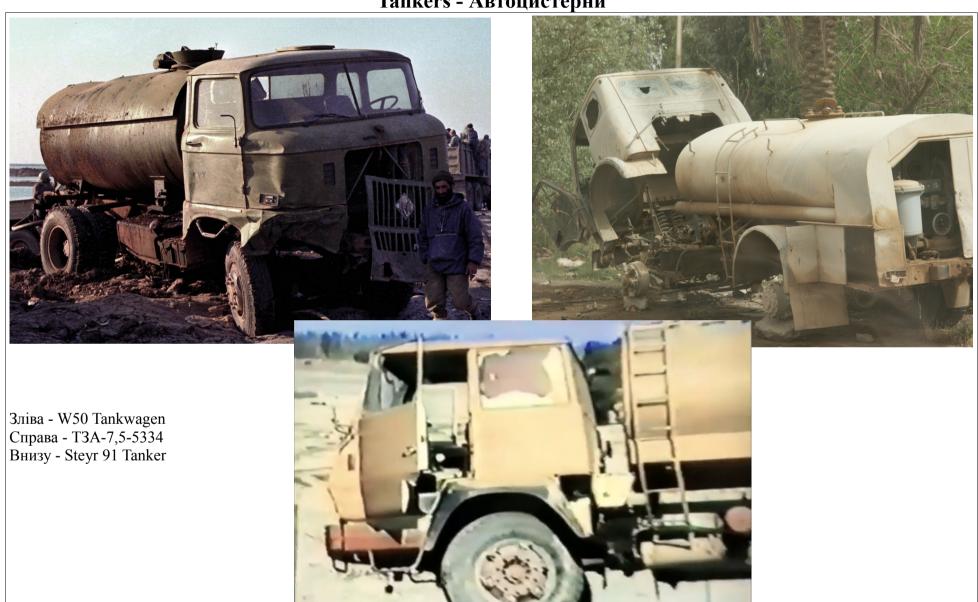

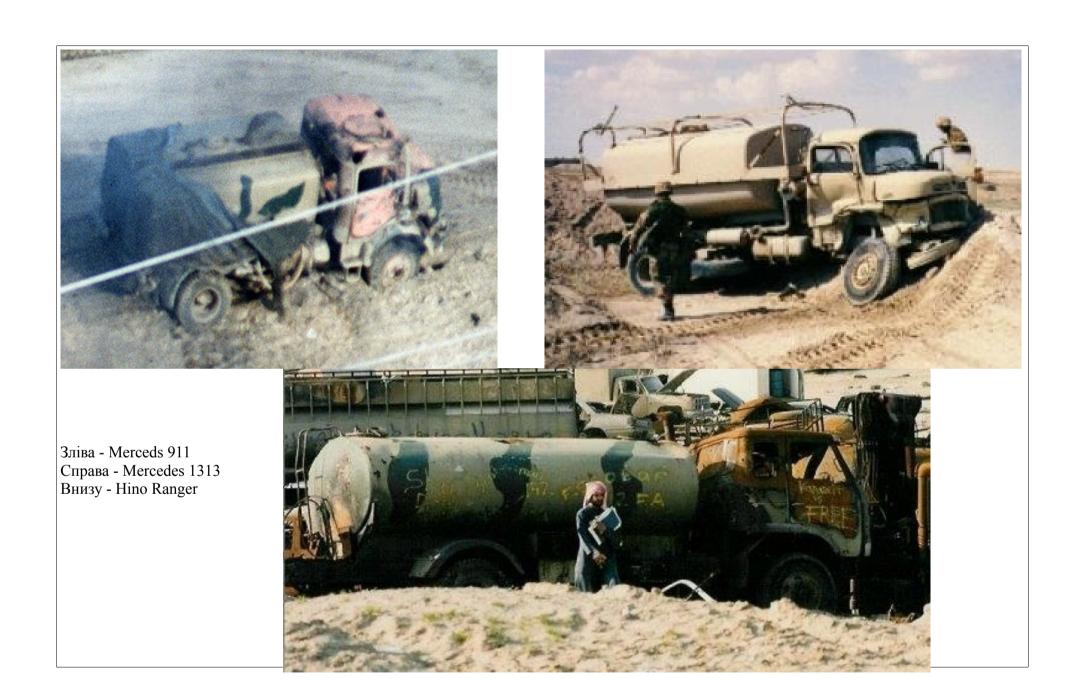
Вгорі зліва - Scammell Contractor Crane Ворі справа - Tadano TS-80 Внизу- зліва - Tadano TL-180

неідентифікований неідентифікований

Tankers - Автоцистерни

Зліва - M813 fuel bowser Справа - APC-14 Внизу - Невідомо

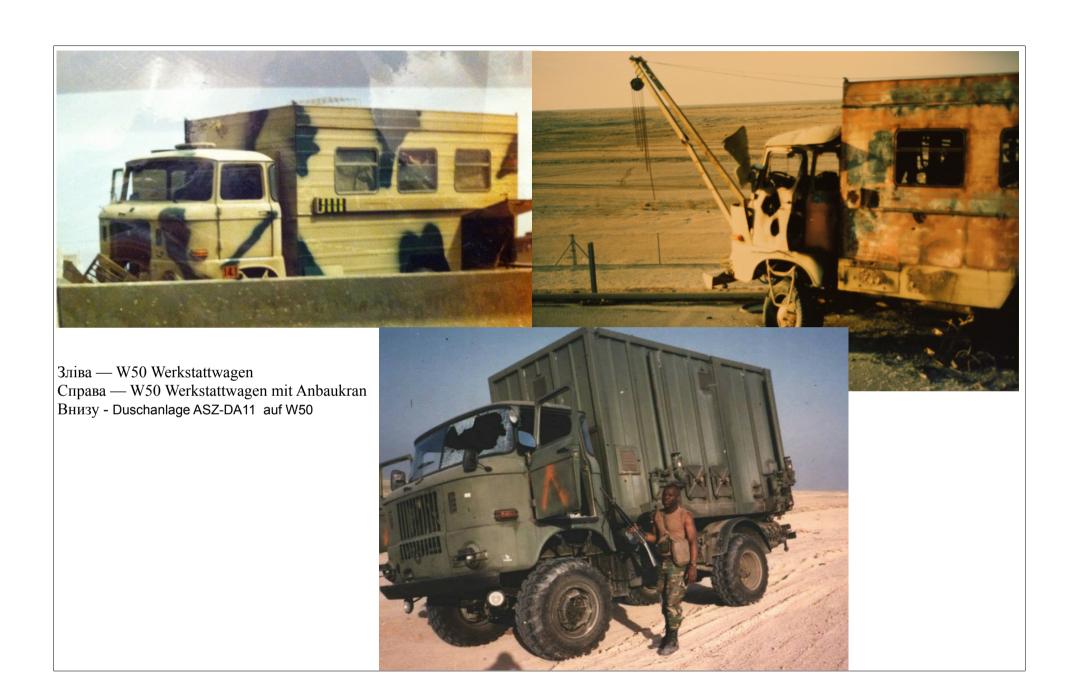

АЗПТ-4,1

Special Equipment - Спец техніка

Вгорі - Дві невідомі машини на базі Jiefang CA30 Внизу - M820 Expansible Van Truck

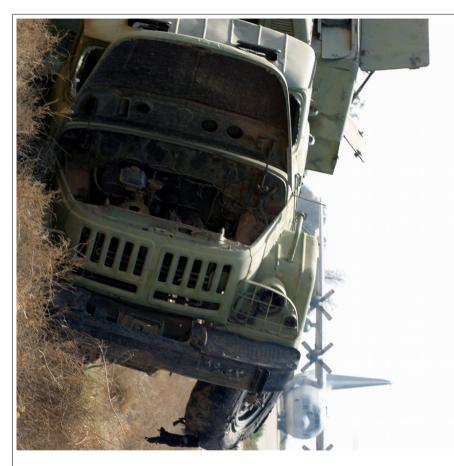

Зліва - МТО-АТ Справа - МТО-70 Внизу - ТРМ-А-80

Зліва — УПГ-300 Справа — Land Rover III series з двома мачтами Comrod TM-15 Внизу — Мачта на базі Т-55

Трофейний іранський нейтралізатор хімічної зброї

Other – Інше

Вгорі зліва - АЦПТ-0,9 Вгорі по центру -Прицеп-цистерна ПЦ-4,2 Вгорі справа - невідомо Внизу справа - Lastanhänger HL 60 Внизу зліва - ЦВ-1,2

2003-2015 New Iraqi Army/ Нова Іракська Армія

Tanks - Танки	Mohafiz	Command Vehicles	Mortars - Міномети	Trucks - Вантажівки	M1088
M1A1M	Caiman MRAP/MTV	M577	Type-63	GAZ-3308	M60 wrecker
T-72A/M	MAXXPRO mrap	Kia KM250	M-69	KRAZ-6322	Daewoo Novus
T-55	Husky 2G	Navistar 7000	M-75	KIA KM250	Mercedes Actros
Type-69	AT-105 Saxon	BTR-4K	M1943	M939	FAUN SLT50-2
AFV - БМП	M-ATV	BTR-4KSh	2B11	M35	Tankers - Автоцистерни
BMP-1	VAMTAC ST5 EOD	ARV - GPEM	M160	MTVR MK23	ROMAN 26.400 DFA
BMTLP-1	Scout Vehicles - БРДМ	BTS-4	Cars - Автомобілі	Navistar 7000	Mercedes-Benz Atego
АРС - БТР	EE-9	BTR-5B	M1152	Ashok Leyland	Daewoo Novus (2 Var)
FV103 Spartan	M1117	BREM-1	UAZ-469	MAN 8.136	MAZ-5337 (2 Var)
M113A2	BRDM-2	BREM-4	UAZ-452	Mercede Benz 2635	Navistar 7000-MV (2 Var)
Talha	SPG	M88	NISSAN NP300 Pickup	NISSAN DIESEL UD	Ford 3530
BTR-4E	M-109A5	WZT-2	Ford F-150/350	Hyundai HD-120	Motorcycle - Мотоцикл
BTR-94/BTR-80UP	Ambulance - Швидкі	Tepe- 653	Chevrolet Silverado	Daewoo Novus	Ural Gear-Up Sahara
Panhard VCR	Tarpan Honker	Howitzer - Гармати	Hyundai Galloper	Towing Vehicles - Тягачі	Bus -Автобус
Armored cars / MRAP	Land Rover 130	D-30/D-30A	Unknown	MT-LB (2 Var)	Hyundai Bus
ILAV Badger	UAZ-462	D-74	MRLS - PC3B	M-548	Navistar CE
Reva	Hyundai H-1/Hyundai Bus	M198	Bastion-1	M1249 MRV wrecker	
Air-Jaria 1	Mitsubishi L300	Type-83	Type-63	Navistar 7000 Recovery	
Grantee 1	MT-LB SE	AA guns	TOS-1A	Oshkosh M-1070	
Otokar	M113	ZPU-1/2/4	SAM Missile - 3PK	Mack M19	
M1151/1152/M1114	BSEM-4K	TYPE 65/74	Pantsir S1	International 5000	
GRANITE APC -1	Chevrolet Silverado	S-60	AN/TWQ-1 Avanger	Paystar 5000	
Land Rover (Penman)	Nissan Urvan	ZU-23-2	9K38 Strela	Western Star 4900	

Special Vehicles - Спецтехніка	Buldozers - Бульдозери	Other - Інше		
KRAZ-63221 for BTR-4	Armored D9	Al-Robot		
KRAZ-6322-056 Master	CAT 938K	BOZENA 4		
Hyundai HD120 Crane	Radars - РЛС	M58 MICLIC		
M1977-CBT	TPS-77	Öztiryakiler OFK.01.350		
Link-Belt RTC-8050	MPQ-64 Sentinel			
TEREX RT 555				
Gully Bowser				
Navistar 7000 Gully Bowser				
Daewoo cement-mixer				

Tanks – Танки

Зліва - Т-55 Справа - Т72А Внизу - Тип-69Г

T-72M M1A1M

AFV - БМП

БМП-1 BMTLP-1

АРС - БТР

Зліва - M113A2 Справа - Talha Внизу - FV103 Spartan

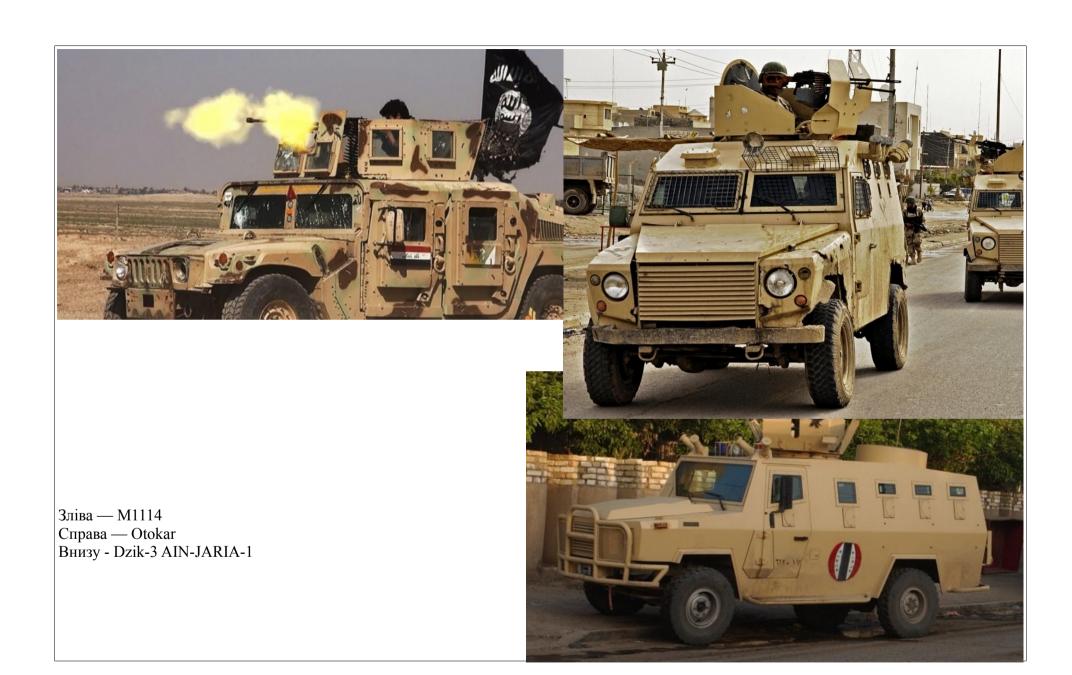

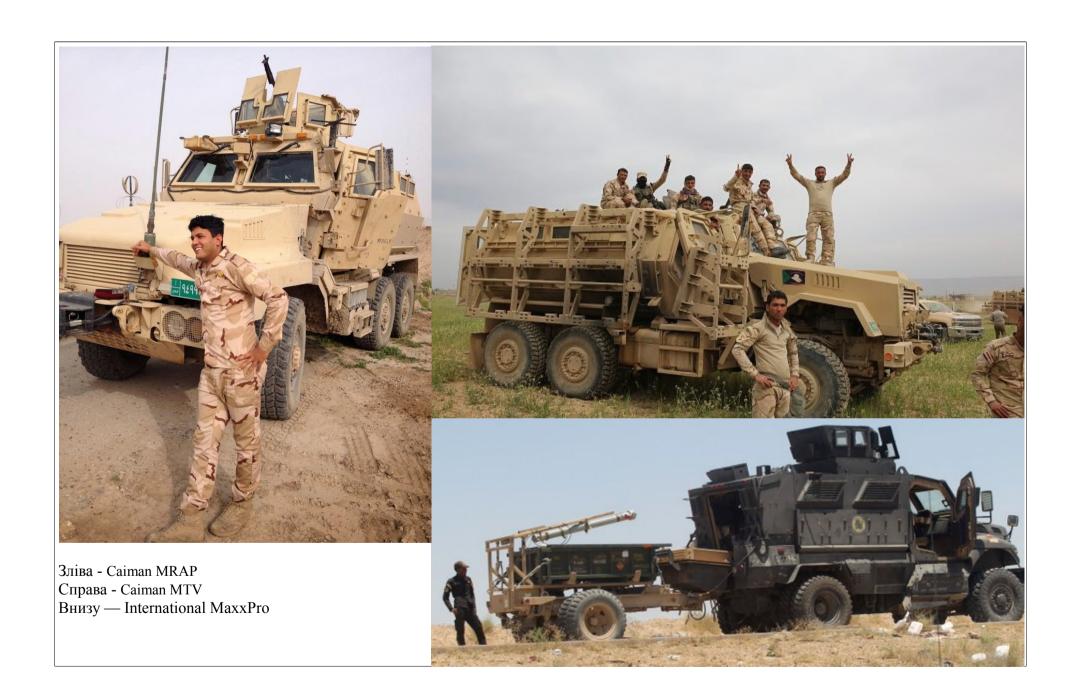
Panhard VCR

Зліва - M-ATV Справа - VAMTAC ST5 EOD Внизу — Броньований Land Rover від компанії ''Penman''. Саме ці автомобілі були поставлені до Іраку замість SHORLAND APV

Scout vehicles — БРДМ

SPH - CAY

M-109A5

MRLS – PC3B

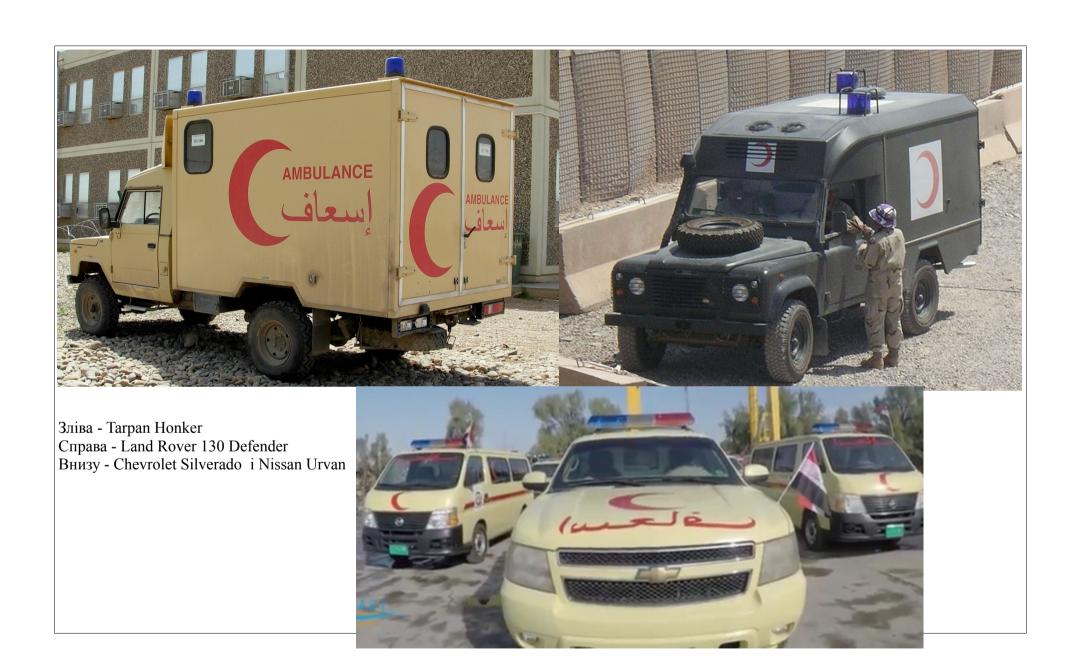
Зліва - Бастіон-1 Справа - ТОС-1А «Солнцепёк і ТЗМ-Т Внизу - Тип-63

Ambulance - Швидкі

Зліва - Mitsubishi L300 Справа - Hyundai H-1 Внизу - УАЗ-462

Hyndai Bus

CommandVehicle – Командирські машини

Зліва - БТР-4КШ Справа -БТР-4К Внизу — М577

Зліва - Navistar 7000 Radio Van Справа – KIA-250 Radio VAn

ARV - БРЕМ

Зліва -БРЕМ-1 Справа — БТС-5Б Внизу -М88

БРЕМ-4

AA guns — Зенітні установки

На фото знаходяться ЗПУ-1/2/4, ЗУ-23-2, С-60 і Туре 65/74

Howitzer - Гармати

Д-30А

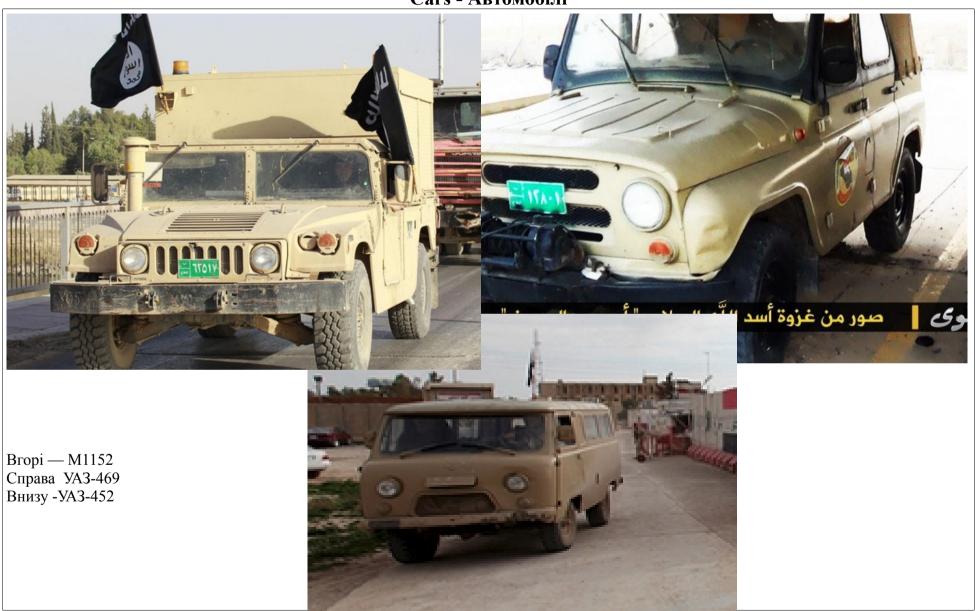

M160 M-69

SAM — **3PK**

Cars - Автомобілі

Зліва - NISSAN NP300 Pickup Double Cab Справа - Ford F-350 Визу - Ford F-150

Trucks – Вантажівки

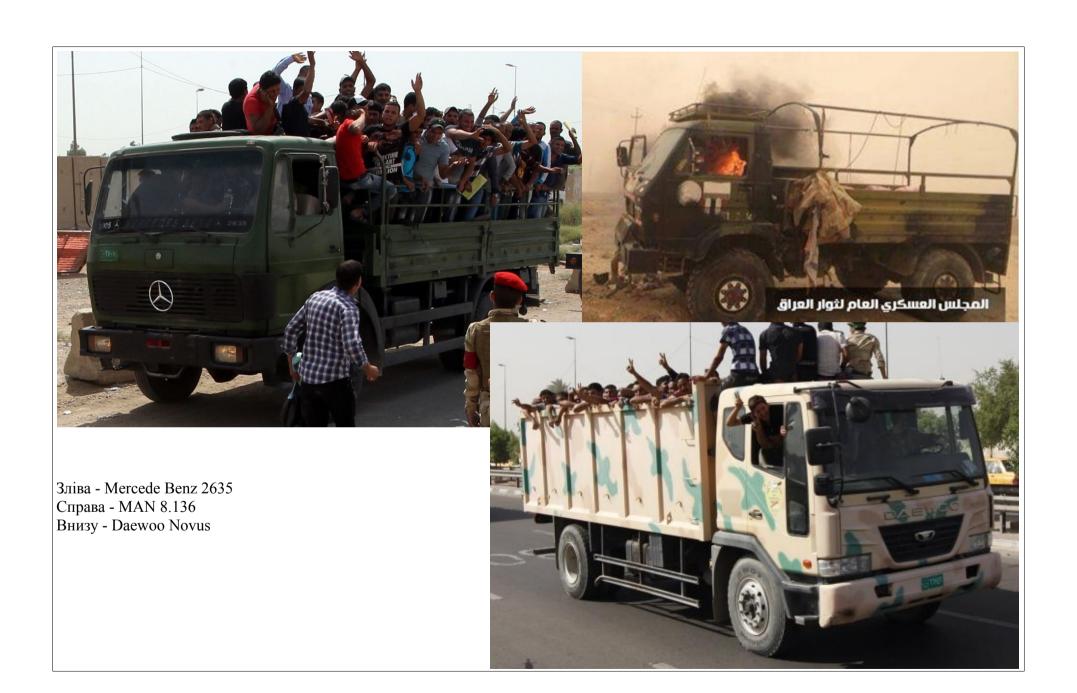

Зліва — M35 Справа — M939 Внизу — MTVR MK23

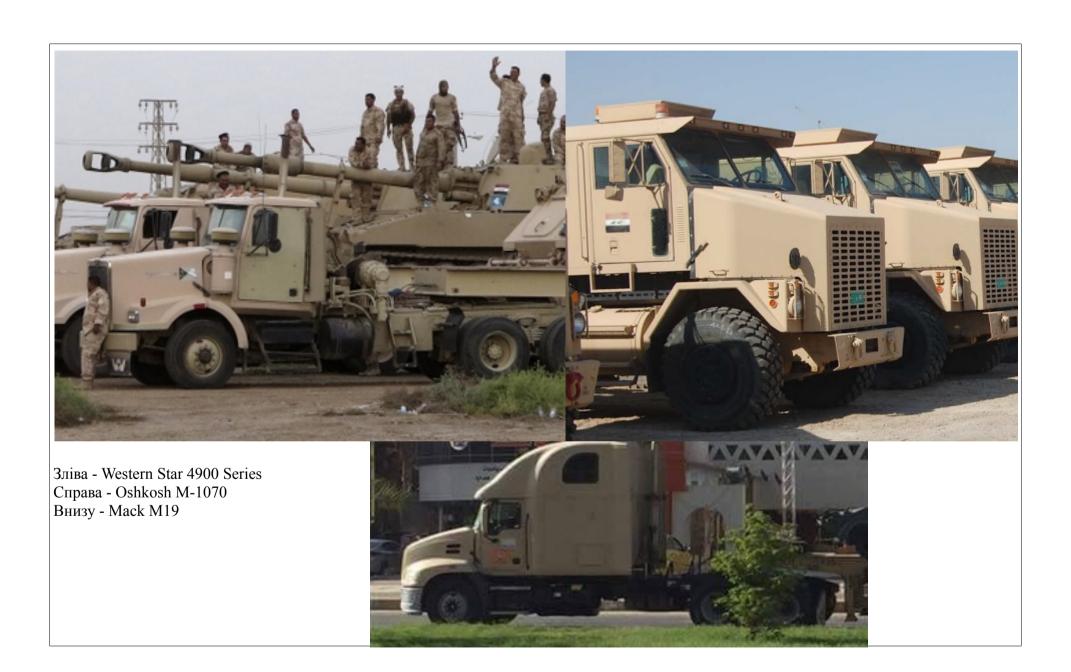
Nissan Diesel UD Hyundai HD-120

Towing Vehicle — Тягачі

Зліва- МТ-ЛБ Болгарського виробництва Справа — МТ-ЛБ із ЗУ-23-2 Внизу — Daewoo Novus і М548

Зліва - Navistar 7000-MV Recovery Vehicle Справа - M1249 MRV Wrecker Внизу — M60 Truck, Wrecker

Faun SLT50-2

Mercedes Actros з бронекабіною від фірми ''DRS Radian"

Motorcycle — Мотоцикли

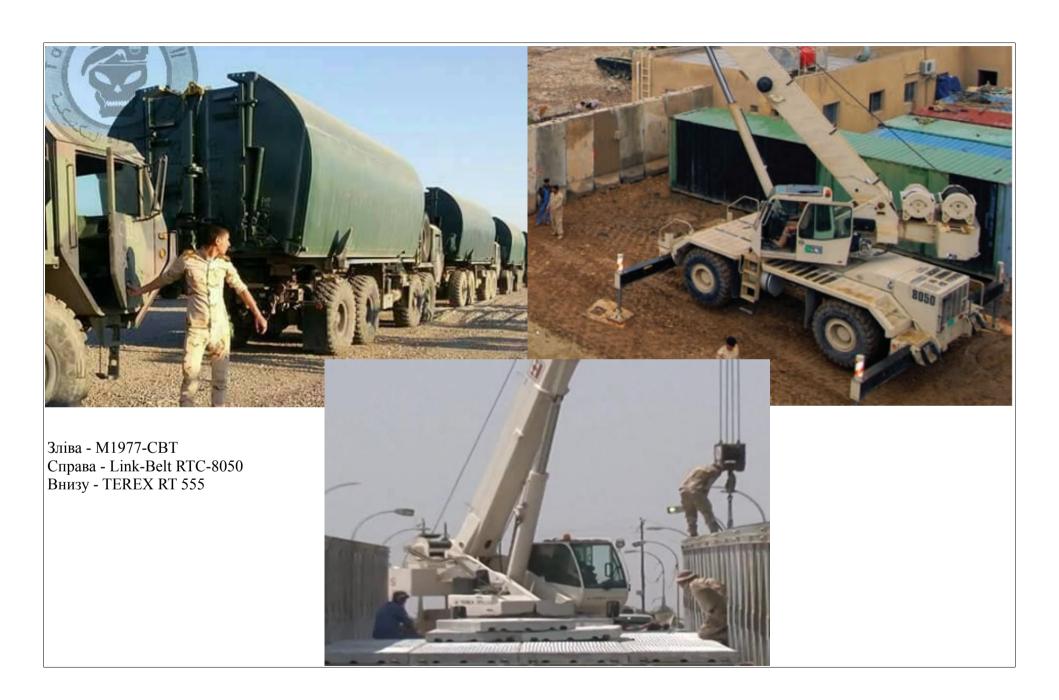
Урал ''Сахара"

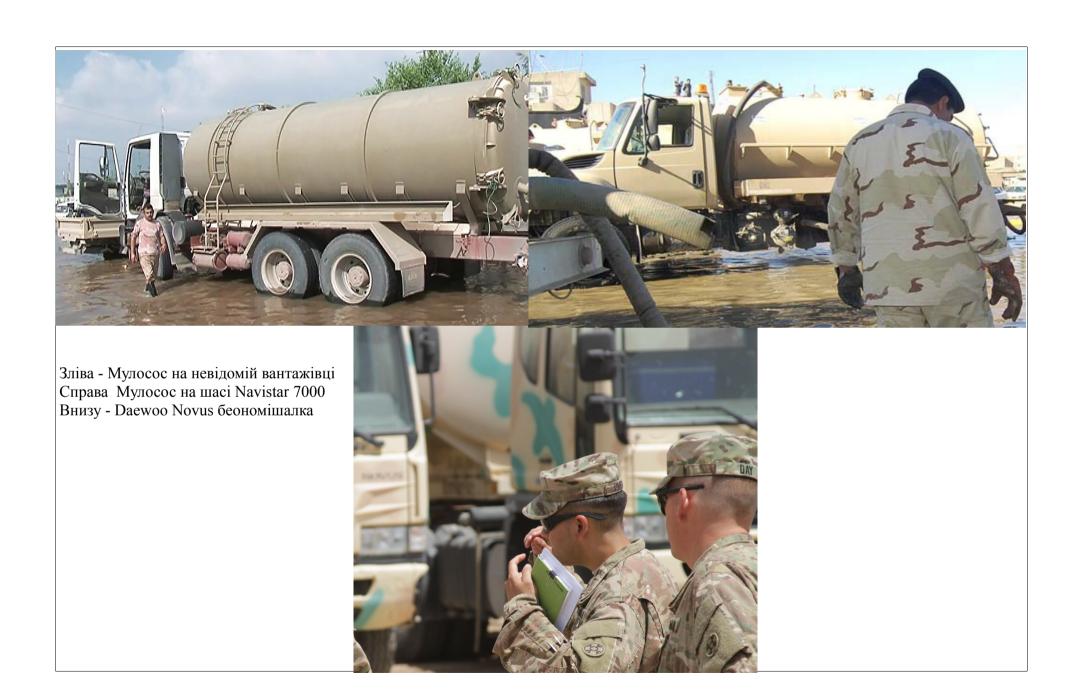
Special Equipment - Спецтехніка

Зліва - Hyundai HD120 з краном Справа - КрАЗ-6322-056 «Мастер» Внизу - Машина обслуговування БТР-4 на шасі КрАЗ 63221

Bus -Автобус

Hyundai Bus Navistar CE

Buldozers — Бульдозери

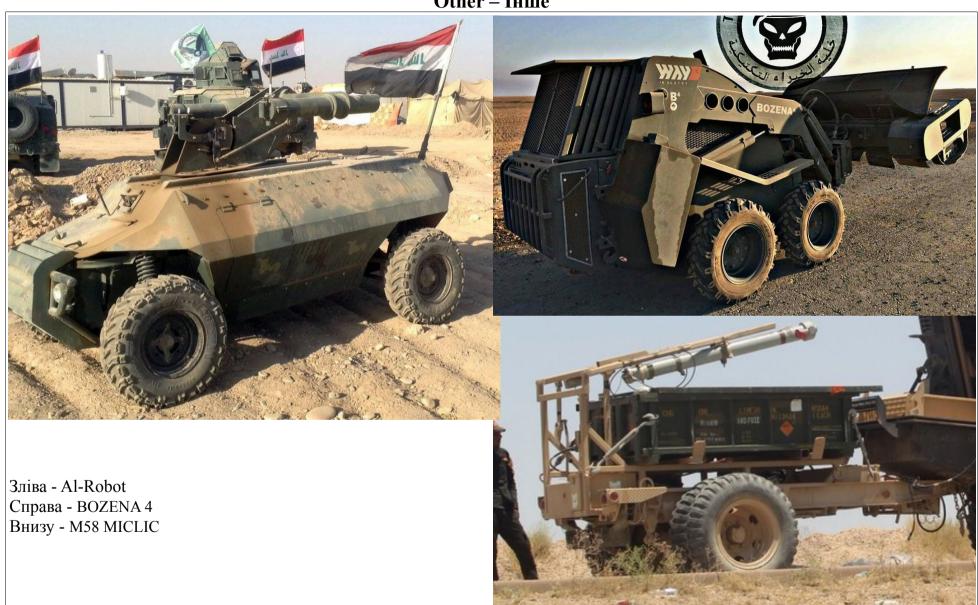
Armored D9 CAT 938K

Radars — РЛС

Зліва - TPS-77 Справа - MPQ-64 Sentinel

Other – Інше

Польова кухня Öztiryakiler OFK.01.350

MEK - OMIH

Tanks - Танки	Command Vehicles - Командирські машини	Guns - Гармати
T-55	M577	10.5 cm leFH 18
Type-69-II/G	R-145BM	M114
T-72 ``Ural``/A/M	Sova-1	D-30
T-72 ``Asad Babil``	Sova-2	D-74
Chieftain Mk-5P	AIL M325 Radio Van	M-46
FV-101	Toyota Land Cruiser FJ75	Mortars- Міномети
M-47M/M60A1	Ambulance - Швидкі	Type-67
АFV - БМП	YW-750	Cars - Автомобілі
BMP-1	M577	M38A1
АРС - БТР	SPM -CM	UAZ-469
MT-LB	M113 with 120mm	Toyota Land Cruiser FJ75
M113	MRLS -PC3B	Land Rover
BTR-50	Type-63	Trucks - Ванатжівки
ARV - БРЕМ	APR-40	IFA W50
Type-653	BM-21	HINO HO7D
WZT-2	SPAAG - 3CY	Unimog U1300
FV-4204	ZSU-23-4	KrAZ-255
SPG -CAY	MT-LB with ZU-23-2	URAL-375
M109A1	AA Guns Зенітні установки	Other - Інше
Scout vehicles — БРДМ	ZPU-4	TMM-3
EE-9	ZPU-2	TZA-7,5-5334
BRDM-2		Buldozer

ОМІН була організована в 1965 року студентами Тегеранського університету, незадоволеними шахським режимом. Метою організації було створення в Ірані соціалістичної республіки; побудованої на основі безкласового суспільства, позбавленого будь-якої форми диктатури і експлуатації, яке, втім, називали не комунізмом, а таухідним суспільством.

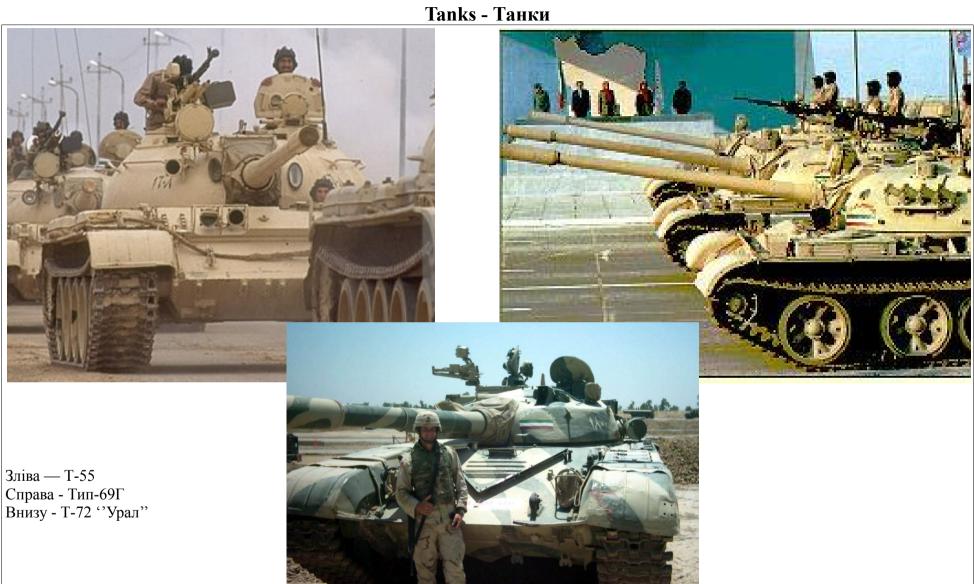
Спочатку організація вітала Ісламську революцію 1979 року і захоплення американського посольства в Тегерані, проте, зазнавши терору з боку режиму аятолл, перейшла в опозицію до нового уряду і відновила збройну боротьбу.

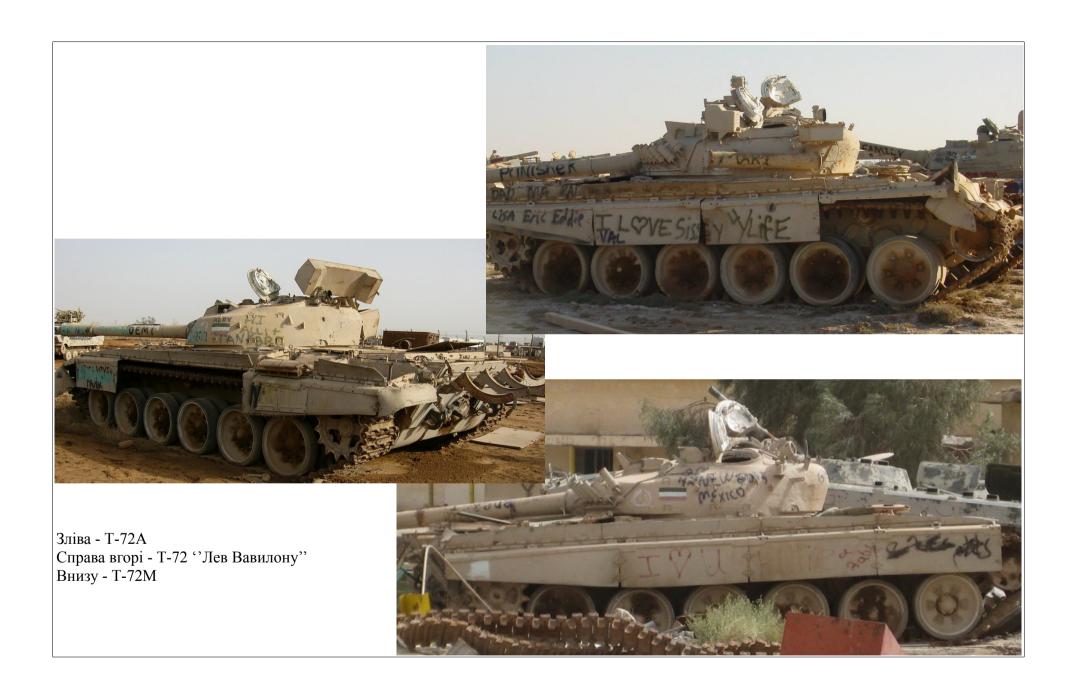
28 червня 1981 був проведений вибух в штаб-квартирі Ісламської республіканської партії, який забрав життя 72 вищих чинів уряду, включаючи лідера ІРП і голови Верховного суду аятолу М. Х. Бехешті Втрати організаціЇ з літа 1981 р по літо 1984 р склали більше 20 тис. людей.

З 1982 року організація перебазувалася до Франції, а в 1986 році - в Ірак, з території якого здійснювала збройні вилазки на територію Ірану в ході ірано-іракської війни. Розраховуючи використати підрозділи ОМІН як таран проти іранських військ, уряд Іраку розквартировує її членів на ірано-іракському кордоні в добре укріплених військових базах з важкою бронетехнікою, артилерією, танками і гелікоптерами.

У липні 1988 року великі сил ОМІН за підтримки іракської армії проводять наступальну операцію «Вічне світло», дійшовши до міста Ісламабад-Гарб. В ході контратаки іранських військ (операція «Мерсаді») сили ОМІН були практично повністю розгромлені.

У квітні 2003 року в ході вторгнення американобританські військ в Ірак загони ОМІН були роззброєні силами коаліції, а члени організацій утримувались під вартою в таборі Ашаф, де й знаходиться до цих пір.

M60A1

АFV — **БМП**

БМП-1

Scout vehicles — БРДМ

EE-9 БРДМ-2

SPH -CAY

M109A1

ARV — БРЕМ

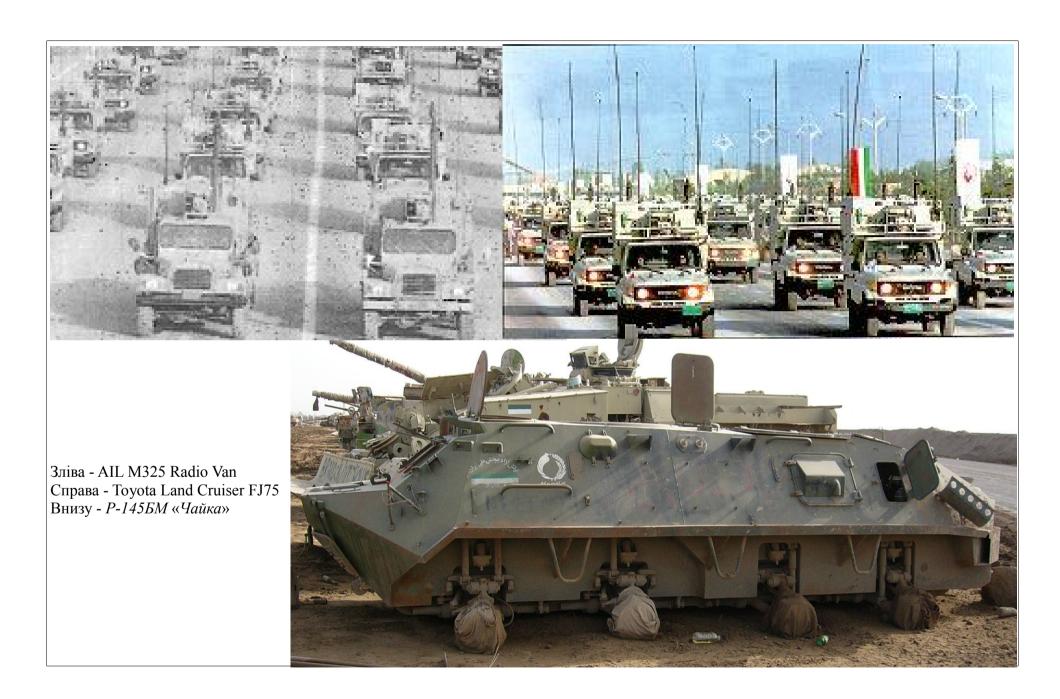

Зліва - WZT-2 Справа -Тип-653 Внизу - FV-4204

Ambulance — Швидкі

Вгорі - YW-750 Внизу — M577

SPM -CM

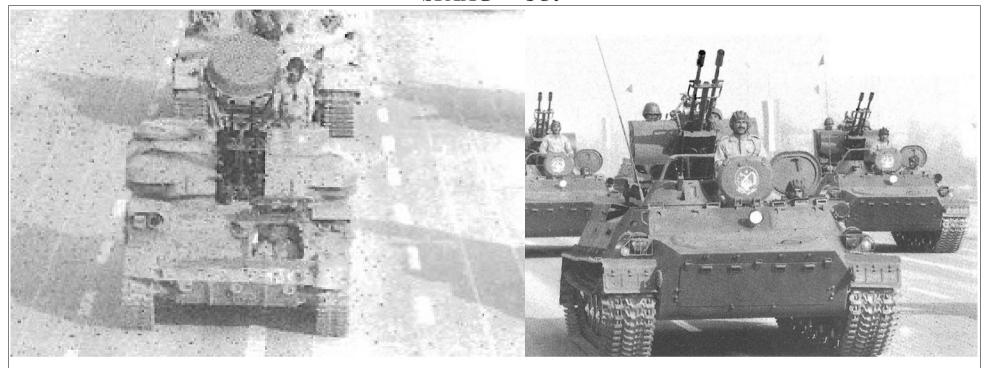

Самохідний міномет на базі М113

MRLS -PC3B

SPAAG — **3CY**

ЗСУ-23-4 ЗУ-23-2 на базі MT-ЛБ

AA Guns Зенітні установки

3ПУ-4

Guns — Гармати

М114 Д-74

Mortars- Міномети

Тип-63

Cars — Автомобілі

Trucks – Вантажівки

Зліва — КрАЗ-255 Вгорі посередині - Unimog U1300 Справа - W50 Внизу — Hino HO7D і УРАЛ-375

Other – Інше

Кінець